

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.	ΘΗΣΕΥΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.	ΚΡΕΩΝ.
ΞΕΝΟΣ.	ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.	ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΙΣΜΗΝΗ.	

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.^a

Ὁ ἐπὶ Κολωνῶ Οἰδίπους συνημμένος πῶς ἐστὶ τῷ ΤΥΡΑΝΝΩΙ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσῶν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος· ἦσαν γὰρ^b τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτὸς φησὶ, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παιδῶν καὶ τὴν γενομένην ἀφίξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτόν εἰς τοῦπίσω ἀπρακτοῦ ἀπαλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γενηρακῶς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ (ἦν γὰρ Κολωνήθεν), ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἀποδείξει, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορθήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κρατήσῃν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἰππίῳ Κολωνῶ, πρὸς τῷ ναῶ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκε ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

^a De argumenti expositionibus his, quas codici Laurentiano debemus, vide quae in annotationibus ad scholia diximus vol. 2. p. 14—18.

^b ἦσαν γὰρ] Excidisse videtur αἱ θυγατέρες, nisi negligentius locutus hoc ex praecedente τῆς θυγατρὸς colligi voluit, pro quo Brunckius μίας τῶν θυγατέρων scripsit, ut infra legitur in Argumento Salustii.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῶ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότῃ τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱδοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος^α, ὃς ἐστὶ τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτήσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἕξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως

μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βιοῦς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιὸς,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγυδίας,
καλῶς δ' ἔτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῶ τὸ δράμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προειστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι

ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων

οὗτος, πρόθεν ἦλθες; Ἐς Κολωνὸν ἴεμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱπέων.

^α ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος] olymp. 94, 3.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πρᾶχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίποδι. πεπῆρωται γὰρ καὶ ἀφίκεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῶ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐ μὴ ἐστὶν ἑτέρῳ βεβήλω τόπος, αὐτόθι κἀθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γὰρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορευέται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκἀθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστὶ καταλύων τὴν ὁδοπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δὲ ἐστὶ καθόλου ἢ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπου καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν,
σμικρὸν μὲν ἔξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5
μείον φέροντα, καὶ τόδ' ἔξαρκοῦν ἐμοί·
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνῶν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοισ ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10
στήσόν με κἀξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα

ὄπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἱ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω· 15
χώρος δ' ὄδ' ἱρὸς, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·

13. ἂν δ' Elmsleius] ἄν, omisso δ' 16. ἀπει-

π
κάσαι] ἀφεικάσαι, π ab S superscripto. 17. δ' in
initio proximi versus pariterque in aliis locis ubi
vocalis in fine versus elisa est.

5. *σμικροῦ] μικροῦ 9. θάκησιν Seidlernus]
θάκοισιν 11. πυθώμεθα Brunckius] πυθοίμεθα.

μακράν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν. 20
 ΟΙ. κάθιζέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
 ΑΝ. χρόνου μὲν οὐνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τότε.
 ΟΙ. ἔχεις διδάξει δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;
 ΑΝ. τὰς γούν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὐ.
 ΟΙ. πὰς γὰρ τις ἠῦδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων. 25
 ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολουσά ποι;
 ΟΙ. ναί, τέκνον, εἶπερ ἐστὶ γ' ἐξοικῆσιμος.
 ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός. οἶομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῦν ὄρω.
 ΟΙ. ἢ δεῦρο προσστείχοντα κάθορμύμενον;
 ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τι σοι λέγειν
 εὐκαιρὸν ἐστὶν ἔννεφ', ὡς ἀνήρ ὄδε.
 ΟΙ. ὦ Ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἑμοῦ
 αὐτῆς θ' ὀρώσης οὐνεκ' ἡμῖν αἴσιος
 σκοπὸς προσήκεις ὡν ἀδηλοῦμεν φράσαι — 35
 ΞΕΝΟΣ.
 πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρας
 ἔξελεθ'. ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνον πατεῖν.
 ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
 ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμποροι
 θεαὶ σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 40
 ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα ἂν εὐξαίμην κλύων;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας δ' γ' ἐνθάδ' ἂν
 εἶποι λεῦς νιν· ἄλλα δ' ἄλλαχού καλά.
 ΟΙ. ἀλλ' ἴλεω μὲν τὸν ἰκέτην δεξαίατο·
 ὡς οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. 45
 ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; ΟΙ. Ξυμφορὰς Εὐνθημ' ἔμηξ.
 ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἔμοι τοι τοῦξανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
 ΟΙ. πρὸς νῦν θεῶν, ὦ Ξεῖνε, μὴ μ' ἀτιμάσης,
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὡν σε προστρέπω φράσαι. 50
 ΞΕ. σήμαινε, κοῦκ ἀτιμος ἔκ γ' ἑμοῦ φανεῖ.
 ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ' ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
 ΞΕ. ὅσ' οἶδα κἀγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἱρός πὰς ὁδ' ἐστ'· ἔχει δὲ νιν
 σεμνὸς Προσηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον 55
 Τιτάν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔρεισμά τ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίον γῦαι
 τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὐχονται σφίσιν
 ἀρχηγόν εἶναι, καὶ φέρουσι τοῦνομα 60
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
 τοιαυτὰ σοι ταυτ' ἐστὶν, ὦ Ξέν', οὐ λόγοις

21. νῦν praeunte Brunckio aliisque hic et 49.
 96. 173. 188. 1333. pro νῦν, quod est in codice.
 25. *τοῦτό γ' τοῦτον 28. δεῖν] εἰ ex η factum.
 30. προσστείχοντα D.] προστείχοντα 32. ἔννεφ']

φ
 ἔννεφ', φ a m. pr. 34. *αὐτῆς] αὐτῆς *θ'] om.
 *οὐνεκ'] οὐνεκ' 35. ὡν Elmsleius] τῶν

χ
 ἀδηλοῦμεν] ἀ δηλοῦμεν ab S. 37. οὐχ] οὐκ
 40. *Σκότου] σκότουσ 42. ἂν Vauvillersius] ὡν
 43. εἶποι] Praescripta litera χ, ab S. ut videtur.
 44. *ἴλεω] ἴλεως τὸν editor Londinensis a.
 1747.] τόνδ' 45. ὡς Elmsleius] ὡστ' 47. οὐδ'
 ἔμοι Seidlerius] οὐδ' ἑμόν. Apostrophus et spiritus
 super é a m. recentiore. 51. *ἀτιμος ἔκ γ'] ἀτι-
 μος (nullo super o accentu) γ' ἔκ γ'. φανεῖ] φα-
 νῆ pariterque ηι pro ει 53. 205. 269. 290. 583. 584.
 586. 804. 805. 815. 816. 837. 852. 860. 967. 938. 978.
 1009. 1025. 1106. 1155. 1197. 1273. 1284. 1374. 1527.
 52. δ' om. apogr. unum. 54. ἱρός D.] ἱερός
 57. ὁδός Brunckius] ὁδός 58. οἱ δὲ πλησίον γῦαι]
 γρ. αἱ δὲ πλησίον γῦαι ab S. 61. *ὠνομασμένοι cum
 scholiasta] ὠνομασμένοι

τιμῶμεν', ἀλλὰ τῆ Ξουνοσίᾳ πλέον.
 ΟΙ. ἢ γὰρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
 ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. 65
 ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος;
 ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστου βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
 ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
 ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
 ΟΙ. ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἔξ ὑμῶν μόλοι; 70
 ΞΕ. ὡς πρὸς τί, λέξων ἢ καταρτύσων, παρῆ;
 ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνη μέγα.
 ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
 ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγῳμεν πάνθ' ὀρώντα λέξομεν.
 ΞΕ. οἴσθ', ὦ Ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; ἐπεὶ περ εἰ 75
 γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος,
 αὐτοῦ μὲν, οὐπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ, μὴ κατ' ἄστου, δημόταις
 λέξω τάδ' ἔλθῶν. οἶδε γὰρ κρινουσί σοι
 εἰ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν. 80
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἢ βέβηκεν ἡμῖν ὁ Ξένος;
 ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ, πάτερ,
 ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἑμοῦ μόνης πέλας.
 ΟΙ. ὦ πότνια δεινώπες, εὔτε νῦν ἔδρας
 πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ,
 Φοῖβη τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες, 85
 ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκείν' ὄτ' ἐξέχρη κακά,
 ταύτην ἔλεξε παύλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἐλθόντι χῶραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ Ξενόστασιν,
 ἐνταῦθα κάμψων τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 ἢ σεισμόν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Διὸς σέλας. 95
 ἔργωκα μὲν νῦν ὡς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἔξ ὑμῶν πτερὸν
 ἐξήγαγ' ἐς τὸδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὀδοιπορῶν,
 νήφων ἄοινοις, κἀπὶ σεμνὸν ἐζόμην 100
 βάθρον τὸδ' ἀσκέπαρον. ἀλλὰ μοι, θεαί,
 βίου κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
 πέραςιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, αἰεὶ
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105

ω

63. πλέον, ω a m. pr. 66. *τις] τίς 69.
 Hic versus in margine additus ab eadem, ut videtur,
 manu, etsi atramento alio. Versum omisum non ani-
 madvertit qui lineolis, quibus personarum vices indi-
 cat manus prima, ipsa nomina substituit: qui per
 versus 70—75. Ξένω Oedipi et Oedipo Ξένου verba
 tribuit, sed postmodo in rectam viam rediit.
 70. *ἂν τις] οὐν τίς 71. πρὸς τί] προστί παρῆ
 D.] μόλοι 72. σμικρὰ Elmsleius] μικρὰ 78. τοῖς
 Brunckius] τοῖσδ' 79. σοι] Superscriptum γε a m.
 pr., ut videri potest, sed atramento alio. 80. εἰ
 Turnebus] ἢ 85. γῆς] γῦ] Burgesius. 86. γέ-

ε
 νησθ', ε ab alia m. antiqua. 90. Versus in mar-
 gine additus ab eadem, ut videtur, manu, sed atra-
 mento alio. Ξενόστασιν] γρ. καὶ κατάστασιν S.
 92. οἰκήσαντα] *οἰκήσοντα 94. *παρηγγύα] παρεγγύα
 98. ἐς pro εἰς, quod est in codice, restitui in prae-
 positione simplici et verbis cum ea compositis hoc loco
 et 415. 567. 712. 739. 754. 800. 801. 834. 915. 1065. 981.
 1028. 1333. 1368. 1416. 1440. 1530. 1537. 1600. ante
 literas consonantes. 99. ὑμῖν] ὑμῶν. Correctum
 ex scholiasta et Suidae (s. v. νηφάλιος θυσιᾶ) libris
 deterioribus. Nam meliores in ὑμῶν consentiunt.

ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
 ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
 οἰκτεῖρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
 εἶδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας. 110
 ΔΝ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἶδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
 ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἔξ ὁδοῦ ποιῶν
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθῃ
 τίνας λόγους ἔροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
 ἔνεστιν ἠυλάβεια τῶν ποιουμένων.
 ΧΟΡΟΣ.
 ὄρα· τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
 ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεῖς ὁ πάντων
 ὁ πάντων ἀκορέστατος;
 προσπεύθου, λεῦσέ νιν,
 προσδέρκου πανταχῆ.
 πλανάτας πλανάτας τίς ὁ πρέσβυς, οὐδ'
 ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ
 ἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
 τὰνδ' ἀμαιμακετὰν κορᾶν,
 ἅς τρέμομεν λέγειν
 καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως,
 ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
 εὐφάμου στόμα φροντίδος
 ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν
 λόγος οὐδὲν ἄζονθ',
 ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὐπω
 δύναμαι τέμενος
 γνῶναι ποῦ μοι ποτε ναίει.
 ΟΙ. ὄδ' ἐκείνος ἐγὼ· φωνῆ γὰρ ὄρῳ,
 τὸ φατιζόμενον.
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ,
 δεινὸς μὲν ὄραν, δεινὸς δὲ κλύειν.
 ΟΙ. μὴ μ', ἱκετεύω, προσῖδητ' ἄνομον.
 ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
 ΟΙ. οὐ πᾶν μοίρας εὐδαιμονίαι
 πρώτης, ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας.
 δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὦδ' ἀλλοτρίοις
 ὄμμασιν εἶρπον
 κάπτι σμικροῖς μέγας ὤρμουν.
 ΧΟ. ἐῆ, ἀλαῶν ὀμμάτων.
 ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων;
 μακρῶν γ', ὄσ' ἐπεικάσαι.
 ἀλλ' οὐ μὲν ἐν γ' ἐμοὶ
 προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
 περᾶς γὰρ περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῶδ' ἐν ἀ-
 φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει

117—137. = 149—169.

113. σιγήσομαί τε] σιγήσομαι ἔγω Bergk. 121.
 ποιῶν D.] πόδα 114. τῶνδ'] δ' ab S. 121.
 προσπεύθου, λεῦσέ νιν, προσδέρκου πανταχῆ Her-
 mannus] λεύσατ' αὐτόν, προσδέρκου, προσπεύθου
 πανταχῆ 125. ἔγχωρος Bothius] ἐγχώριος 128.
 ἀμαιμακετὰν Hermannus] ἀμαιμακέταν 132. εὐφά-
 μου D.] εὐφῆμου 135. λεύσσων] λεύσων, ut ple-
 rumque: sed λεύσων 869. 138. *ἐκείνος] ἐκείνος
 ὄραν 140. Lineola, mutatae personae index, quam
 manus prima ante ἰὼ ἰὼ posuerat, secunda delevit
 proximoque versui praescripsit χ. 143. *ἀλεξήτορ]
 ἀλεξήτωρ 146. *ἂν] om. 148. ὤρμουν] ὤρ-
 μων corr. a m. recentiore. 149. ἐῆ D.] ἐῆ 152.
 γ' D.] τέ θ' ὄσ' Bothius] ὡς 154. ἀράς] Post
 r duae literae erasae. Videtur ἀρετάς fuisse.
 155. *ἀφθέγκτῳ] ἀφέγκτῳ 156. προπέσης Her-
 mannus] προσπέσης

ποιᾶντι, κάθυδρος οὐ
 κρατῆρ μελιχίων ποτῶν
 βέυματι συντρέχει, 160
 τῶν, ἕνε πάμμορ', εὐ φύλαΞαι,
 μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
 λὰ κέλευθος ἐρατύοι·
 κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλάτα; 165
 λόγον εἴ τιν' ἴσχεις
 πρὸς ἐμᾶν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
 ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170
 ΔΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρῆ μελετᾶν,
 εἴκοντας ἂ δεῖ καὶ ἀκούοντας.
 ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΔΝ. ψαύω καὶ δῆ.
 ΟΙ. ὦ Ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
 σοὶ πιστεύσας μεταναστάς. 175
 ΧΟ. οὐ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
 ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. 178
 ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαζε, κούρα,
 πόρσω· σὺ γὰρ αἶεις. 180
 ΔΝ. ἔπεο μὲν ἔπε' ὦδ' ἀμαυρῶ
 κῶλῳ, πάτερ, ᾗ σ' ἄγω.
 ΟΙ. — — — — —
 ΔΝ. — — — — —
 ΟΙ. — — — — —
 ΧΟ. τὸλμα Ξεῖνος ἐπὶ Ξένης,
 ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις 185
 τέτροφεν ἀφίλον ἀποστρυγεῖν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
 ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
 ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἴπομεν, τὸ δ' ἀκούσαιμεν, 190
 καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.
 ΧΟ. αὐτοῦ· μήκετι τοῦδ' ἀντιπέτρου
 βήματος ἔξω πόδα κλίνης.
 ΟΙ. οὕτως; ΧΟ. ἄλις, ὡς ἀκούεις.
 ΟΙ. ἦ ἴσθῳ; ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου 195
 . 178—186. — 194—206.

159. *ποτῶν] πότων 163. ἐρατύοι Musgravius]
 ἐρατύει 166. ἴσχεις Reisigius] ἔχεις, cui oīseis
 superscr. a m. recentiore. 167. ἀβάτων] ἀποβάν-
 των pr., erasis literis po et v. 170. *ἔλθῃ] ἔλθοι
 171. Lineolam huic versui praefixam in χ muta-
 vit m. secunda, hic et v. 173. ante ψαύω. 172. καὶ
 Musgravius] κοῦκ 174. *Ξεῖνοι] Ξενοί 175.
 μεταναστάς Hermannus] καὶ μεταναστάς 179.
 προβῶ Hermannus] ἔτ' οὖν ἔτι προβῶ. πόρσω
 Bothius] πρόσσω 180. *ΧΟ.] om. *προβίβαζε]
 προσβίβαζε 181. πόρσω D.] πρόσσω 182. ἔπεο
 μὲν ἔπε'] ἔσπεο μ' ἂν ἔσπε', sed in marg. ἔπεο μοι
 183. ᾗ σ'] ἄς pr. Correxerit S. Quattuor versuum
 defectum indicavit versuique 184. ΧΟ. praefixit Her-
 mannus. 184. Ξένης Bothius] Ξεῖνης 185. τλάμων
 Bothius] τλάμων (τλάμων pr.) 189. *εὐσεβίας]
 εὐσεβείας 190. καὶ ante τὸ μὲν erasum. εἴποι-
 μεν — ἀκούσαιμεν, w utroque a m. pr. superscripto.
 191. *χρεῖα] χρεῖα 193. κλίνης] κλίνῃς,
 accentu super i recentiore. γρ. κινήσις S. 194.
 ΟΙ.] ΔΝ. ΧΟ.] Hoc a m. secunda habet. 195.
 ἦ ἴσθῳ] ἦ σθῶ pr. ἦσθῶ corr. γρ. ἦσθῶ (i. e. ἦ
 σθῶ), ὅ καὶ βέλτιον S. Suspecta novitia aoristi forma
 ἔσθῶ, fortasse in κλιθῶ mutanda.

λαός βραχὺς ὀκλάσας.
 ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἀσυχαίᾳ
 βάσει βάσιν ἄρμους,
 ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.
 ΑΝ. γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
 προκλίνας φιλίαν ἐμάν.
 ΟΙ. ὦ μοι δύσφρονος ἄτας.
 ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾶς,
 αὐδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
 τίς ὁ πολὺπνος ἄγει; τίν' ἄν
 σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν;
 ΟΙ. ὦ Ξένοι,
 ἀπόπολις· ἀλλὰ μὴ
 ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;
 ΟΙ. μὴ μὴ μὴ μ' ἀνέρη τίς εἰμι,
 μὴδ' ἐξετάσης πέρα ματεύων.
 ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὔδα.
 ΟΙ. τέκνον, ὦ μοι, τί γεγώνω;
 ΧΟ. τίνος εἰ σπέρματος, ὦ Ξένε, φώνει, πατρόθεν;
 ΟΙ. ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;
 ΑΝ. λέγ', ἐπεὶ περ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
 ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
 ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
 ΟΙ. Λαῖου ἴστε τιν' ὄντ'; ΧΟ. ὀσοῦ.
 ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
 ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὄδ' εἶ;
 ΟΙ. δέος ἴσχετε μὴδὲν ὄσ' αὐδῶ.
 ΧΟ. ὠὼ ὠὼ δύσμορος, ὠὼ.
 ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;
 ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
 ΟΙ. ἂ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
 ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδίᾳ τίσις ἔρχεται
 ἢν προπάθῃ τὸ τίθειν· ἀπάτα δ' ἀπά-
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
 χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
 αὔθις ἀφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
 μὴ τι πέρα χρέος.

196. λαός D.] λάου 197. ἀσυχαία Hermannus]
 ἡσυχία. Verba post ἡσυχία lecta ἰὼ μοί μοι post 198.
 transposuit et Oedipō tribuit Hermannus. 198. ἄρ-
 μους Elmsleius] ἀρμύσαι 200. γεραὸν D.] γεραῖον
 203. ὅτε νῦν] ὄτε . . . νῦν pr. accentu super e
 a m. ant. posito et erasis tribus literis, e vero di-
 ducto ut spatium inter e et νῦν expleat. 204. τίς
 ἔφυς] τίς σ' ἔφυ, annotato non ab S, sed ab alia
 manu paullo recentiore γρ. τίς ἔφυς. 205. τίς ὁ
 πολὺπνος] τίς ἢν πολὺπνος, adscripto ab ea quam
 modo dicebam manu γρ. τίς ὁ πολὺπνος. τίν' ἄν
 Vauvillersius] τίνα 206. σοῦ] σου 210. πέρα]

πέρα 211. τόδ'; αἰνὰ Wunderus] τόδε; δεινὰ
 αὔδα Antigonaē tribuit. 215. ὦ addidit Heathius.
 Ξένε Triclinius] Ξεῖνε 217. βαίνεις Triclinius]
 μένεις 218. κατακρυφάν] Literae kata a m. ant.
 supra verum, adscripto in marg. extrema κατακρυ-
 φήν. 219. μέλλετον Hermannus] μέλλετ' τάχυνε
 Elmsleius] τάχυνε 219. τιν' ὄντ' D.] τιν'
 ἀπόγονον. ἀπόγονον Reisingius deleverat. 220.
 ὀσοῦ D.] ὦ ὦ | ἰού 224. ὠὼ — ὠὼ D.] ἰὼ ὦ ὦ ὦ.
 — ὦ ὦ 226. πόρσω Triclinius] πρόσσω 227.
 ὑπέσχεο] ὑπέσχετο, τ radendo in σ converso.
 228. *οὐδενὶ μοιριδίᾳ] οὐδενὶ μοι ραδίᾳ pr. οὐδενὶ
 π
 μοίραι διὰ corr. 229. προπάθῃ] προμάθῃ, π ab S.
 231. *ἐτέρα] ἐτέραι 232. παραβαλλομένοι,
 sed i eraso. 233. δὲ Triclinius] δ' ἐκ 234.
 *αὔθις] αὔτις

ἐμᾶ πόλει προσάψης.
 ΑΝ. ὦ Ξένοι
 αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
 γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
 οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
 ἀκόντων αἰόντες αὐδάν,
 ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἰκετεύομεν, ὦ Ξένοι, οἰκτεί-
 πατρός ὑπὲρ τοῦμοῦ μόνου ἄντομαι, [ραθ', ἂ
 ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορμημένα
 ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὡς τις ἀφ' αἵματος
 ὑμετέρου προφανείσα, τὸν ἄθλιον
 αἰδοῦς κύρσαι· ἐν ὑμῖν ὡς θεῶ [τον χάριν,
 κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδόκη-
 πρὸς σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
 ἢ τέκνον, ἢ λέχος, ἢ χρέος, ἢ θεός.
 οὐ γὰρ ἴδοις ἄν ἀθρῶν βροτῶν . . .
 ὅστις ἄν, εἰ θεός
 ἄγοι, φυγεῖν δύναίτο.
 ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἔξ ἴσου
 οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν·
 τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἄν
 φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σέ νῦν εἰρημένων.
 ΟΙ. τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνας καλῆς
 μάτην βεούσης ὑφέλημα γίγεται,
 εἰ τὰς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
 εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον Ξένον
 σῶζειν οἴας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
 κάμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οἵτινες βάρηων
 ἐκ τῶνδ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,
 ὄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε
 σῶμ', οὐδὲ τάργα τὰμ', ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
 πεπονθότ' ἐστὶ μάλλον ἢ δεδρακότα,
 εἰ σοὶ τὰ μητρός καὶ πατρός χρεῖα λέγειν,
 ἢν οὐνεκ' ἐκφοβῆί με. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
 ἔσοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,
 ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων, ὡστ' εἰ φρονῶν
 ἐπρασσον, οὐδ' ἄν ὠδ' ἐγίγνομην κακός;
 νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἰκόμην ἴν' ἰκόμην,
 ὑφ' ἢν δ' ἐπασχον, εἰδόντων ἀπωλλύμην.
 ἀνθ' ἢν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, Ξένοι, 275
 ὡσπερ με κάνεσθήσαθ', ὠδε σώσατε,
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
 μοῖρα ποιείσθε μηδαμῶς· ἡγείσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγῆν δὲ του 280

237. Scholiasta, τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον
 ὄλον (i. e. versus 237—253.) καὶ τοῦ χοροῦ τὸ τε-
 τράστιχον (i. e. versus 254—257.) ἀθετοῦνται. οὐδὲν
 δὲ ἐν τοῖς Διδύμοις τούτων ὀβελισθὲν εὑρομεν.

238. Inter γεραὸν et πατέρα superscriptum ἀλαοῦ ab
 S. 239. ἔργων] ἔργον pr. 243. τοῦμοῦ μόνου
 Hermannus] τοῦ μόνου. τοῦμοῦ, sine μόνου, Tricli-
 nius. οὐκ ἀλαοῖς] οὐκα . . . λοῖς, a . . . in litura
 trium literarum posito et λοῖς a m. recentissima in-
 serto. 245. ὡς τίς a m. pr., ὡσθήσ ab secunda.

247. κύρσαι Hermannus] κύρσαι ὑμῖν Brun-
 ckius] ὑμῖν γάρ 251. *ἢ τέκνον] ἢ τέκνον
 λέχος Reiskius] λόγος 252. *ἄν ἀθρῶν] ἀναθρῶν
 βροτῶν Triclinius] βροτῶν. Trium syllabarum
 defectum, quae vel in fine versus vel medio in verso
 exciderunt, indicavit Hermannus. 253. ὅστις] Al-
 terum σ habet ab S. φυγεῖν D.] ἐκφυγεῖν
 260. γ' scholiorum editor Romanus] τ' 266.
 *τὰμ'] τὰμά 268. *χρεῖα] χρεῖ' ἢ, εἰ in litura
 pro η ut videtur. 278. μοῖρα D.] μοίρας (in
 apographis aliquot μοίρας vel μοίραν). In marg.
 huius versus est ΖΤ, i. e. Ζήτει. Nec certa huius
 versus emendatio est.

μήπω γενέσθαι φωτός ανοσίου. τάδ' οὖν
 Ξυνοίς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
 ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν,
 ἀλλ' ὡσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με κάκφύλασσε· μηδέ μου κἀρα
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμίας.
 ἦκω γὰρ ἱρὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων
 ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῆ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμῶν,
 τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ
 μεταῦθ' οὕτως μὴδαμῶς γίγνου κακός.
 ΧΟ. ταρβῆν μὲν, ὦ γεραῖε, τάνθυμῆματα
 πολλή· σὺτ' ἀνάγκη τὰπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ἠνόμαστοι βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
 ἀνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναί.
 ΟΙ. καὶ ποῦτ' σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, Ξένοι;
 ΧΟ. πατρῶν ἄστου γῆς ἔχει σκοπὸς δὲ νιν,
 ὅς κἀμὲ δευρ' ἐπεμπεν, οἴχεται στελῶν.
 ΟΙ. ἢ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπήν
 ἢ φροντίδ' ἔξειν αὐτόν, ὡστ' ἔλθειν πέλας;
 ΧΟ. [καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν.
 ΟΙ. τίς δ' ἐσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
 ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπορών ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἴων,]
 θάρσει, παρέσται. πολὺ γὰρ, ὦ γέρον, τὸ σόν
 ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεῖ βραδὺς
 γῆρα, κλύων σοῦ δευρ' ἀφίξεται ταχύς.
 ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχῆς ἴκοιτο τῆ θ' αὐτοῦ πόλει
 ἔμοι τε. τίς γὰρ ἐσθ' ὅς οὐχ αὐτῷ φίλος;
 ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;
 ΟΙ. τί δ' ἐσθι, τέκνον Ἀντιγόνη; ΑΝ. γυναῖχ' ὄρω
 στεῖχουσαν ἡμῶν ἄσπον, Αἰτναίας ἐπὶ
 πύλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστερῆς
 κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
 τί φῶ;
 ἀρ' ἐστίν; ἀρ' οὐκ ἐστίν; ἢ γνῶμη πλανᾶ;
 καὶ φημί κάποφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα,
 οὐκ ἐστίν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
 σαίνει με προσστεῖχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
 μόνης τὸδ' ἐστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κἀρα.
 ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΑΝ. παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὄραν
 ὀμῆμον· αὐτὴ δ' αὐτὴν ἔξεστιν μαθεῖν.
 ἸΣΜΗΝΗ.
 ὦ δισὰ πατρός καὶ κασιγνήτης ἔμοι
 ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις

281. ἀνοσίου. τάδ' οὖν Ξυνοίς D.] ἀνοσίου βρο-
 τῶν. ἔν οἷς 287. ἱρὸς D.] ἱερὸς 288. κύριος]
 u in litura, p ex alia litera factum, quae v fuisse
 potest, os a m. rec. additum. 291. *γίγνου] γίνου

π
 294. *τῆσδε] τῆς 298. ἐπεμπεν, π a m. pr.
 300. αὐτόν ὡστ' Porsonus] ἀπόνως τ' 301—304
 seclisut Henr. Hirtelius in Museo Rhenano a. 1863.
 vol. 18. p. 306. 302. *δ'] om. 307. γῆρα D.] εὔδει
 308. *θ' αὐτοῦ] τ' αὐτοῦ 309. ἐσθ' ὅς Nauckius]
 ἐσθλός 311. γυναῖχ'] γυναῖκ', χ a m. pr. superser.
 312. *ἐπὶ] ἐπὶ 313. ἡλιοστερῆς] ἡλιοστεγῆς.
 Coraës in Prodomo Bibl. Gr. p. 298. 315. τί φῶ;]
 α

τί φῶ νιν Hermannus. 316. πλανᾶ] πλανῶ, α a
 m. pr. 320. σαίνει] σημαίνει, ei ex η facto a m.
 pr. προσστεῖχουσα D.] προστεῖχουσα 321. ἐστ'
 ἀδελφὸν Herwerdenus in Observationibus in Comicos
 (Lugd. Bat. 1855.) p. 133.] ἐστὶ δῆλον 323. ἔξε-
 στιν] ἐξέσται Blaydesius. 325. *προσφωνήμαθ']
 προφωνήμαθ'

εὔρουσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦκεις; ἸΣ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὄραν.
 ΟΙ. τέκνον, πέφηνας; ἸΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
 ΟΙ. πρόσψασσον, ὦ παῖ. ἸΣ. θιγγάνω δυοῖν ὀμοῦ.
 285 ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὀμῆμον. ἸΣ. ὦ δὴ ἀθλίῳ τροφῆ. 330
 ΟΙ. ἢ τῆσδε κάμου; ἸΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
 ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες; ἸΣ. σῆ, πάτερ, προμηθία.
 ΟΙ. πότερα πόθοισι; ἸΣ. καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
 ἔν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
 290 ΟΙ. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῦ νεανία πονεῖν; 335
 ἸΣ. εἶσ' οὐπὲρ εἰσι· δεινὰ τὰν κείνοις τανῶν.
 ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνῳ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφᾶς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἰσουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τᾶξω βίου τροφεία πορσύνουσ' αἶ.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', οὐδὲ μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τᾶδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμα δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονείτον. ἢ μὲν ἐξ ὄτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατῆχουσαν δέμας,
 αἶε μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
 γερωνταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρία
 ὕλην ἄσπιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὀμβροῖς ἡλίου τε καύμασι 350
 μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγείται τὰ τῆς
 οἴκου διαίτης, εἰ πατὴρ τροφήν ἔχοι.
 σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καθμείων λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
 πιστὴ κατέσθη, γῆς δ' ἐξηλαυνόμεν'
 νῦν δ' αὖ τίν' ἦκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἰκοθεν στόλος;
 ἦκεις γὰρ οὐ κενὴ γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἔσοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
 ἸΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,
 ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικίης τροφήν,
 παρεῖσ' ἔασσω· δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αἴθις πάλιν.
 ἢ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροις παῖδοις κακὰ 365
 νῦν ἐσθι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
 θρόνους ἔασθαι μὴδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του κάε ἀλιτριάς φρενὸς
 εἰσῆλθε τοῖν τρισσαθλίον ἔρις κακῆ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγῶς

327. *δύσμοιρ'] δύσμορ' 328. μοι] μου pr. ut
 videtur. 330. ὦ σπέρμ' —] Hic versus legitur
 post 327. (ὦ τέκνον, ἦκεις —). Transposuit Musgra-
 vius. ὦ δὴ ἀθλίῳ τροφῆ D.] ὦ δυσάθλια τροφαί
 ων

331. τ' Marklandus] δ' 333. λόγων] λόγους,
 ων a m. pr. 334. *ἔν ᾧπερ] ἔν ᾧπερ τ', eraso
 accentu super e. 335. αὐθόμαιμοι] αὐθ' ὀμαιμοι
 ποῦ scholiasta] ποῖ 336. δεινὰ δ' m. prima fe-
 v

cit ex deivā τὰν κείνοις Schaeferus] δ' ἐκείνοισ,
 v ab S inserto. 350. πολλοῖσι δ'] πολλοῖσιν, sed
 correxit m. pr. 351. *δεύτερ'] δευρ' 355. τε
 Elmsleius] δέ 358. *σ'] om. 361. *ἄπαθον] ἄ
 πάθον 366. *σημανοῦσ'] σημαίνουσ' 368. πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι] πόλιν φόνῳ, σκοποῦσι Blaydesius.
 371. κάε ἀλιτριάς D.] κάεαλιτρηοῦ

- τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων 375
ἀποστερίσκει, κάξελήλακεν πάτρας.
ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύνων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βᾶς φυγᾶς, προσλαμβάνει
κῆδός τε καινὸν καὶ Ξυνασπιστάς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
τιμῇ καθέξων, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἔστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινὰ τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ΟΙ. ἤδη γὰρ ἔσχεσθε ἐλπιδ' ὡς ἐμοῦ θεοῦς 385
ἴδραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;
ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
ΟΙ. ποίοισι τοῦτοις; τί δὲ θεόσπισται, τέκνον;
ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. 390
ΟΙ. τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὐ πράξειεν ἄν;
ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
ΟΙ. ὅτ' οὐκέτ' εἰμὶ, τηλικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;
ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ἄλλυσαν.
ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὅς νέος πέση. 395
ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοὶ τούτων χάριν
ἤξοντα βαιοῦ κοῦχι μυρίου χρόνου.
ΟΙ. ὅπως τί δράση, θύγατερ; ἐρμήνευέ μοι.
ΙΣ. ὡς σ' ἄρχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ ἴμβαίνης ὄρων. 400
ΟΙ. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένους;
ΙΣ. κείνοισι ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρῦς.
ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνῶμη μάθοι.
ΙΣ. τούτου χάριν τοῖνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ' ἴν' ἂν σαυτοῦ κρατοῖς. 405
ΟΙ. ἢ καὶ κατασκώσι Θηβαία κόνει;
ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐγ' τοῦμυφλον αἰμὰ σ', ὦ πάτερ.
ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτε.
ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείους βάρος.
ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;
ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
ΟΙ. ἢ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἄρ' ἔστιας.
ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;
ΙΣ. ὡς φασιν οἱ μολόντες ἐς Θήβης πέδον. 415
ΟΙ. παιδῶν τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κάξεπιστασθον καλῶς.
ΟΙ. κἄθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
τοῦμοῦ πόθου προῦθεντο τὴν τυραννίδα;

375. Huic versui a m. ant. χ adscriptum. 380.
381. Versus propter sententiae absurditatem suspecti.
381. καθέξων] καθέξον in apogr. Paris. 2712.
πρὸς οὐρανὸν] προσοῦνῶν 383. ὅποι] ὄπη Hal-
muis. 386. ἴδραν] ἴδραν a m. sec. Videtur ἴδραν
fuisse. 390. εὐσοίας] εὐνοίας. Corr. ex schol.
391. τι addidit Hermannus: cui fortasse praeferen-
dum quod Blaydesius coniecit τί δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ'
ἀνδρὸς εὐ πράξειεν] εὐπράξειεν 392. τὰ κείνων]
τάκεινων a m. sec. ut Electr. 1345. 393. *ἄρ'] ἄρ'
400. μὲν σοῦ D.] μὲν σου 401. θύρασι Elmsleius]
θύρασι 404. προσθέσθαι πέλας] Ante προσθέσθαι
quinque circiter literae erasae una cum litera α, quae
super π verbi προσθέσθαι scripta fuerat, πέλας au-
tem serius additum. Ex his colligi potest a m. pr.
β α
πέλας προσθέσθαι scriptum fuisse, literis β α rectum
verborum ordinem indicantibus. 405. ἄν] αὐ pr.
σαυτοῦ] σ ex τ factum, ut videtur. κρατοῖς
Brunekius] κρατῆς 406. ἦ] ἦ, accentibus a m.
sec. 408. *ἄρ'] ἄρ' 409. *ἄρα] ἄρα 415. μο-
λόντες] Sic pr. μολούντες ab S. 417. *γ'] θ'

ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὄμως. 420
ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφιν μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται κάπαναίρονται δόρυ·
ὡς οὔτ' ἂν ὄς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
μείνειεν, οὔτ' ἂν οὐξεληλυθῶς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἳ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθη κἀκεκρηύχθη φυγᾶς. 430
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοὶ τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
ὀπηνίκ' ἔζει θυμὸς, ἤδιον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἢν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνεται ὠφελῶν·
χρόνῳ δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κάμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντο μοι
μεῖζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τὸ τῆνικ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἳ δ' ἐπωφελεῖν,
οἳ τοῦ πατρὸς, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπουσ μικροῦ χάριν
φυγᾶς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην αἰεῖ·
ἐκ ταῖνδε δ', οὐσαι παρθένου, ὅσον φύσις 445
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρεουσιν·
τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθη θρόνους
καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεῖν χθονός.
ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμαχού, 450
οὐδὲ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἦξει, τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδε τε
μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τὰξ ἐμοῦ
παλαίφαθ' ἄμοι Φοῖβος ἠνυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
μαστῆρα, κεῖ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ Ξενοί, θέληθ' ὁμοῦ
προστάταισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποιείσθαι, τῆδε μὲν πόλει μέγαν
σωτήρ' ἀρείσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους. 460
ΧΟ. ἐπάξιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικτίσας,
αὐτὸς τε παῖδές θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς

421. σφιν Elmsleius ad Eurip. Med. 393.] σφι
τὴν πεπρωμένην] τῶν πεπραγμένων, literis η et η
a m. pr. vel S superscriptis. 423. *αὐτοῖν] αὐτῶν
424. κάπαναίρονται Hermannus] κάπαναυρόνται
426. *οὔτ' ἂν οὐξεληλυθῶς] οὔτ' ἔξεληλυθῶς
432. *κατήνεσεν] κατήνυσεν (sic, non κατήνυσεν).
434. ὀπηνίκ' ἔζει] ὀπηνίχ' ἔζει] ζ ex ξ factum.
Fuit igitur ἔζει. 436. *ἐφαίνεται] ἐμφαίνεται
437. δ' ex τ factum. 441. *οἳ] οἳ 443. *ἀλλ'
ἔπουσ μικροῦ] ἀλλέπου (ἀλλάπου manus multo re-
centior) μικροῦ 444. *φυγᾶς σφιν] φυγασφιν
*ἠλώμην] ἠλόμην, priore η in litura pro ei. 450.
ου
λάχωσι, ου a m. pr. 451. οὐδὲ Elmsleius] οὔτε
ἦ
452. ἦξει] ἐξει, ἦ a m. pr. *τε] γε 453. τε τὰξ
Heathius] τὰτ' ἔξ 454. ἄμοι Heathius] ἄ μοι
457. θέληθ' ὁμοῦ D.] θέλητέ μου 458. προστάταισι
σὺν
D.] πρὸς ταῖσι, σὺν ab alia m. antiqua. 459. *ποι-
είσθαι] ποιείσθε *πόλει] τῇ πόλει 460. τοῖς]
οἳ in litura pro ἦ *ἐμοῖς] ἐμῆς 461. ἐπάξιος]
σ
ἐπάξιον, σ a m. pr.

- σωτήρα σαυτόν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραίνεσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
- ΟΙ. ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελούντι προξένοι. 465
- ΧΟ. θοῦ νῦν καθαρὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
τὸ πρῶτον ἴκου καὶ κατέστειπας πέδον.
- ΟΙ. τρόποισι ποίοις; ὦ Ξένοι, διδάσκετε.
- ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱράς ἐξ ἀειρῦτου χοᾶς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὀσίων χειρῶν θιγῶν. 470
- ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
ἦν κράτ' ἔρεπον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
- ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
ΧΟ. οἶδς νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῶ βαλῶν. 475
- ΟΙ. εἶεν τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτήσαι με χρή;
ΧΟ. χοᾶς χεᾶσθαι στάντα πρὸς πρῶτην ἔω.
ΟΙ. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
ΧΟ. τρισσὰς γε πηγὰς τὸν τελευταῖον δὲ χοῦν
ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; διδάσκει καὶ τόδε. 480
- ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχη;
ΧΟ. τρὶς ἔννε' αὐτῆ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χερσῶν
τιθεῖς ἐλάας τάσδ' ἐπέυχεσθαι λιτάς.
- ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι μέγιστα γάρ. 485
- ΧΟ. ὡς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἰκέτην σωτήριον
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεί τις ἄλλος ἀντι σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μῆδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος, καὶ ταῦτά σοι 490
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγὼ,
ἄλλως δὲ δειμαίνουμ' ἂν, ὦ Ξέν', ἀμφὶ σοί.
- ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχῶρων Ξένων;
ΑΝ. ἠκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασε δρᾶν.
- ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὀδωτὰ· λείπομαι γάρ ἐν 495
τῷ μῆτε σκεῖν μῆθ' ὄραν, δυοῖν κακοῖν·
σφῶν δ' ἄτερα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γάρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τὰδ' ἐκτίνοῦσαν, ἣν εὐνοῦς παρή.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσειτον· μόνον δὲ με 500
μὴ λείπετ'· οὐ γάρ ἂν σθένοι τοῦμόν δέμας
ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑψηρητοῦ δίχα.
- ΙΣ. ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ τελοῦσα τὸν τόπον δ' ἵνα
χρῆ ὅται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
- ΧΟ. τοῦκείθεν ἄλσους, ὦ Ξένη, τοῦδ' ἦν δὲ του 505
σπᾶνιν τιν' ἴσῃς, ἔστ' ἔποικος, δς φράσει.
- ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γάρ
οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. 509
- ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἦδη κακὸν, ὦ Ξεῖν',
ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι [ἐπεγείρειν·
- ΟΙ. τί τοῦτο;
- ΧΟ. τὰς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
ἀληθῆνος, ἃ Ξυνέστας.
- ΟΙ. μὴ πρὸς Ξενίας ἀνοιξῆς 515
τὰς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.
- ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λήγον
χρήζω, Ξεῖν', ὀρθὸν ἀκουσμ' ἀκούσαι.
- ΟΙ. ὦμοι.
- ΧΟ. στέρξον, ἰκετεύω.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ.
- ΧΟ. πείθου· κἀγὼ γάρ ὅσον σὺ προσχρήζεις. 520
- ΟΙ. ἦνεγκον κακὸτατ', ὦ Ξένοι, ἦνεγκον ἐκῶν μὲν,
τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν. [θεὸς ἴστω,
- ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;
- ΟΙ. κακᾶ μ' εὐνᾶ πόλις οὐδὲν ἴδριν 525
γάμων ἐνέδησεν ἅτα.
- ΧΟ. ἢ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;
- ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τὰδ' ἀκούειν,
ὦ Ξεῖν'· αἰδῶ δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ μὲν 530
- ΧΟ. πῶς φῆς;
- ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἅτα
- ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ματρός κοινὰς ἀπέβλαστον ὠδίνος.
- ΧΟ. αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοι τεαί;
- ΟΙ. κοινὰ τε πατρός ἀδελφεαί. 535
- ΧΟ. ἰὼ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.
- ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν. [μην
- ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξά-
δωρον, δ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος 540
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι.
- ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον
- ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν; [νόσον.
- ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσω
- ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δὲ μοι 545
- ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐγὼ
καὶ γὰρ ἄλοῦς ἐφόνευσα καὶ ὤλεσα. [φράσω.
- νόμῳ δὲ καθαρὸς, αἰδῖρις ἐς τόδ' ἦλθον.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἀναξ' ὀδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
Θησεύς κατ' ὀμφὴν σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα. 550
- 510—520. = 521—533.
534—541. = 542—548.

467. *κατέστειπας] κατέστειπασ 469. ἱράς D.]
ἱεράς *ἀειρῦτου] ἀειρῦτου 470. ἐνεγκοῦ Elms-
leius] ἐνέγκου 471. λάβω] βαλῶν, β et λ in litura,

λάβω.
et superscripto a m. pr. λάβω, hoc modo βαλῶν
Prima igitur scriptura fuit λαβῶν. 473. ἔρεπον]

ε
ἔρεπον 475. νεαλοῦς D.] νεαράς νεοπόκῳ Can-
terus] οἰνεοτόκῳ, superscripto οἰοπόκῳ a m. anti-
qua, quae similis est manū S, sed non eadem.
*βαλῶν] λαβῶν 479. δὲ χοῦν Heimsoethius] δ'
ὄλον 481. μηδὲ] μῆ, cui δὲ m. recentior addidit.
487. σωτήριον] σωτηρίους L. Dindorfius in The-
sauro. 488. ἐλάας D.] ἐλαίας *τ' γ' 491. θαρσῶν
Brunckius] θαρρῶν *παρασταίην] παρασταίμην

ο
492. *δὲ] δ' αὐ 494. Lineolam a m. pr. praefixam in χ
mutavit m. secunda. Ismenae tribuunt apographa,

τ
Antigonaē Brunckius. τε] γε Nauckius. τι] σε
495. ὀδωτὰ] ο ex w factum. 496. μῆτε σω-
κεῖν D.] μὴ δύνασθαι 497. ἄτερα Elmsleius] ἡτέρα
499. ἐκτίνοῦσαν Canterus] ἐκτείνουσαν 502.
δίχα Hermannus] δ' ἀνευ 504. χρῆ ὅται D.]
χρήσται

SOPHOCLES.

505. τοῦ] τοι pr. ut videtur. 509. *πονεῖ] πονή

ἰ

515. Ξενίας] Ξενείας, ἰ ab S. 516. *τὰς σᾶς]

τὰς σᾶς πέπον Bothius] πέπονθ' 517. μηδαμὰ

Brunckius] μηδαμὰ 518. Ξεῖν' Neuius] Ξέν'

519. ὦμοι Hermannus] ἰὼ μοι 520. *προσχρήζεις]

προχρήζεις 522. ἐκῶν Bothius] ἄκων 523.

αὐθαίρετον] ἐθελητὸν Hermannus. 525. *μ'] μὲν

ἴδριν Mudgus] ἴδρις 527. ματρόθεν Elmsleius]

μητρόθεν 528. ἐπλήσω] ἐπάσω Nauckius.

530. μὲν addidit Elmsleius. 531. παῖδε Elmsleius]

παῖδες 534. αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοι τεαί Hermannus]

σαί τ' ἄρ' εἰσὶν ἀπόγονοί τε καὶ 535. τε Meine-

kius] γε 541. πόλεος Hermannus] πόλεως

542. φόνον] φ ex π factum 547. ἄλοῦς Herman-

nus] ἄλλους. ἄνους Porsonus. καὶ ὤλεσα Bothius]

καὶ ἀπώλεσα 549. ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν (ἡμῖν Ald.)

550. ἐφ' ἀστάλη D.] ἀπεστάλη

ΘΗΣΕΥΣ.

- πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
τὰς αἰματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
ἔργωκά σ', ὡ παῖ Λαΐου, τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σκευὴ τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 555
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
θέλω ὑπερέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτὸς τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἂν πράξιν τύχοις 560
λέξας ὁποίας ἐξαφιστάμην ἐγὼ,
ὅς οἶδα καυτὸς ὡς ἐπαυθεύθην Ξένος,
ὡσπερ σὺ, χῶς τις πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ Ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρᾳ,
ὡστε Ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὡσπερ σὺ νῦν, 565
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκώζωιν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν χῶτι τῆς εἰς αὔριον
οὐδέν πλεόν μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρήκεν ὡστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι. 570
σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κάφ' ὅτου πατρὸς γερῶς
καὶ γῆς ὁποίας ἤλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
ὡστ' ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἢ χρῆζω, χῶ λόγος διέρχεται.
ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575
ΟΙ. δῶσων ἰκάνω τοῦμόν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.
ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἄξιοις ἦκειν φέρων;
ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
ΘΗ. ποῖω γάρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
ΟΙ. ὅταν θάνω γῶ καὶ σὺ μου ταφεὺς γένη.
ΘΗ. τὰ λοιπὸν αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆσθιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κείνα συγκομίζεται. 585
ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δή τήνδε μ' ἔξαιτεῖ χάριν.
ΟΙ. ὅρα γε μὴν· οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγῶν ὅδε.
ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκρόνων, ἢ ἴμοι λέγεις;
ΟΙ. κείνοι κομίζετον κείσ' ἀναγκάζουσί με.
ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590
ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
ΘΗ. ὡ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ζῦμφορον.
ΟΙ. ὅταν μάθης μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
ΘΗ. δίδασκ'· ἄνευ γνώμης γάρ οὐ με χρῆ λέγειν.
ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακὰ. 595
ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ζυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
ΘΗ. τί γάρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρωπον νοσεῖς;

554. ἐν ταῖσδ' ἀκούων] ἐν ταῖσδε λεύσων Nau-
ckius. 557. ὑπερέσθαι Reisigius] τι ἐρέσθαι (ἐρε-
σθα a m. sec.). Οἰδίπους Elmsleius] Οἰδίπου
561. ὁποίας pr. ὁποίας σ' corr., σ' fortasse ab S il-
lato. 562. ὅς D.] ὡς οἶδα καυτὸς Doederlinus]
οἶδά γ' αὐτὸς 564. κινδυνεύματ'] Literae vdu ab
α
S illatae. κάρᾳ] κρατ, a a m. pr. superscripto et
τ deleto. 565. γ' ἂν Vauvillersius] γάρ *οὐδέν]
οὐδέν 566. μὴ οὐ] μ' οὐ, eraso η. *συνεκώ-
ζωιν] συνεκώζωιν σ' 570. βραχέα μοι Brunekius]
βραχέ' ἐμοὶ 583. τὰ λοιπὸν αἰτεῖ (codex αἰτή)]
γρ. τὰ λοιπὸν ἄρ (sic) αἰτή *ἐν] ἐμ 587. οὐ]
ω
οὐ, ω (i. e. ὡς, ut est in Lb.) ab alia m. antiqua.
*οὐκ ἀγῶν] οὐνάγῶν (coniunctim), γ post οὐν eraso.
590. οὐ θελόντων Goebelius] εἰ θέλοντ' ἂν
591. *παρίεσαν] παρήεσαν 596. ἢ] ἢ pr.

- ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἑμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
ΘΗ. πῶς δῆτ' ἂν πεμψαῖαθ', ὡστ' οἰκεῖν δίχα;
ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοῦς ἐξαναγκάσει στόμα.
ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληρῆναι χθονί. 605
ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμᾶ κάκειναι πικρά;
ΟΙ. ὡ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταυτὸν οὐποτ' οὐτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
τοῖς μὲν γάρ ἦδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρω χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καυθῆς φίλα. 615
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ζῦμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
ἴν' οὐμὸς εὐδων καὶ κεκρυμμένους νέκυς
ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἶμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χῶ Διὸς Φοῖβος σαφῆς.
ἀλλ' οὐ γάρ αὐδᾶν ἠδὺ τὰκίνητ' ἔπη,
ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρᾶμην, τὸ σὸν μόνον 625
πιστὸν φυλάσσω, κοῦποτ' Οἰδίπου ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
ΧΟ. ἀναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῆ τῆδ' ὄδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630
ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλῃ
τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἢ δορυξένος
κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἐστὶν ἐστία;
ἔπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
γῆ τῆδε κάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
ἀγῶ σεβισθεῖς οὐποτ' ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε, χῶρα δ' ἐμπολιν κατοικιῶ.
[εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὺ τῷ Ξένῳ μίμνεν, σέ νιν
τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα,
τόδ' ἠδὺ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι 640
κρίναντι χρῆσθαι. τῆδε γάρ ζυνοῖσμαι.]
ΟΙ. ὡ Ζεῦ, διδοῖς τοῖσι τοιοῦτοισιν εὐ.
ΘΗ. τί δῆτα χρῆζεις; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς;
ΟΙ. εἰ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γάρ ἀντιστήσομαι. 645
ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἐμ' ἐκβεβληκῶτων.
ΘΗ. μέτ' ἂν λέγοις δῶρημα τῆς συνουσίας.

608. *θεοῖσι] θεοῖς 609. τὰ δ' ἄλλα] Post τὰ
et post ἄλλα litera erasa, v ut videtur 613. Ante
πόλει duae literae erasae cum accentu acuto super
altera. 615. *γίγνεται] γίνεται, ai in litura literae e.
616. *τανῦν] τὰ νῦν 617. τὰ editor Londinen-
sis a. 1722.] τε 619. *δεξιώματα] δεξιώματα
620. δόρει Hermannus] δορι 622. αὐτῶν] ὡ ex ὄσ
factum. 628. με] e a m. multo recentiore ex oi
vel ou factum. 630. τῆδ'] δ' ab S illatum. 632.
φιλο
ὅτῳ ex Suida s. v. δορυξένος] ὅτου δορυξένος,
φιλο ab S superscripto. 636. ἀγῶ] ἀγῶ 637.
ἐμπολιν Musgravius] ἐμπαλιν 638—641. Seclisit
D.: versus 640. 641. notaverat Nauckius. 640. τόδ']
τόδ' *Οἰδίπους] οἰδίπου 643. *ἦ] ἦ 647.
ε
λέγοις] λόγισ, e rec., ut videtur.

ΟΙ. εἰ σοὶ γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
 ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδ' ἄνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
 ΟΙ. οὗτοι σ' ὑφ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650
 ΘΗ. οὐκ οὐν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
 ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄρκου σ'
 ἔχει;
 ΟΙ. ἤξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
 ΟΙ. ὄρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἂ χρῆ με δρᾶν.
 ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τοῦμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
 ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλάς ΘΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τινα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 πολλὰ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
 θυμῷ κατηπέλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τὰπειλήματα. 660
 κείνοις δ' ἴσως κεί δειν' ἐπερρώσθη λέγειν
 τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
 μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
 θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἂν ἐμῆς ἄνευ
 γνώμης ἐπαινώ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε· 665
 ὅμως δὲ κάμου μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
 τοῦμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
 ΧΟ. εὐίππου, Ξένη, τὰσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γὰς ἔπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ'
 ἂ λίγεια μινύρεται 670
 θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἰνώπα νέμουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
 ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμῶνων· ἴν' ὁ βακχιώτας
 αἰεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήνας. 680
 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρος κατ' ἡμᾶρ αἰεὶ
 νάρκισσος, μεγάλην θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' αὔπνοι 685
 κρῆναι μινύθουσιν
 Κηφισοῦ νομάδες βρέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι
 ὠκυτόκος πεδίον ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ σὺν ὄμβρῳ 690
 στερνοῦχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
 χοροὶ νιν ἀπεστύγχαν, οὐδ' ἂ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
 ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γὰς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω, 694
 οὐδ' ἐν τῇ μεγάλῃ Δωριδί νάσῳ Πέλοπος πύ-
 φύτευμ' ἀχείρητον αὐτόπιον, [ποτε βλαστὸν
 668—680. = 681—693.
 694—706. — 707—719.]

649. Punctum post θάρσει, nullum post ἀνδρός.
 652. *σ'] om. 654. *λείπων] λειπών, quod λιπών
 esse potest, si transponatur ὄρα λιπών με —
 657. Post βίαν litera erasa. 660. αὐτοῦ] αὐτοῦ pr.
 663. πλώσιμον] πλεύσιμον Meinek. 664.
 κἂν ἐμῆς ἄνευ D.] κἂνευ τῆς ἐμῆς 670. ἐνθ' ἂ
 Porsonus] ἐνθα 674. οἰνώπα νέμουσα D.] οἰνωπ'
 ἀνέχουσα 678. ὁ ex οὐ factum ut videtur.
 *βακχιώτας] βακχειώτας 680. θεαῖς Elmsleius]
 θεαῖς ἀμφιπολῶν] ἀμφιπωλῶν a correctore. Fu-
 erat ἀμφιπόλων. 685. κρόκος] Prius κ in litura.
 689. *ἐπινίσσεται] ἐπινίσσεται 692. ἂ] αὐ
 698. ἀχείρητον] ἀχίρητον, sed η priore in ei mutato.
 Pollux 2, 154. ἀχείρωτον (ἀχειρόδοτον cod. Paris.)
 δὲ Σοφοκλῆς εἶπε τὸ ἀχειρούρητον.

ἐγχείων φόβημα δαῖων,
 δ τᾶδε θάλλει μέγιστα χώρα, 700
 γλαυκάς παιδοτρόφου φύλλον ἐλάας·
 τὸ μὲν τις οὐθ' ἄβος οὔτε γῆρα [κύκλος
 σημαίων ἀλιώσει χερὶ πέρας· ὁ γὰρ αἰὲν ὀρών
 λεύσσει νιν μορίου Διός 705
 χά γλαυκῶπις Ἀθᾶνα.
 ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾶδε κράτιστον, 707
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονός αὔ-
 χημα μέγιστον,
 εὐίππου, εὐπυλον, εὐθάλασσον. 711
 ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν ἐς
 τὸδ' εἰσας αὐχημ', ἀναῖ Ποσειδᾶν,
 ἴπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
 πρῶταισι ταῖσδε κτίσας ἀγριαῖς. 715
 ἂ δ' εὐήρετος ἔκπαρλ' ἀλία χερσὶ παραπτομένα
 θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων [πλάτα
 Νηρηίδων ἀκόλουθος.
 ΑΝ. ὦ πλείστ' ἐπαίνους εὐλογοῦμενον πέδον, 720
 νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.
 ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; ΑΝ. ἄσσον ἔρχεται
 Κρέων δδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
 ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἔξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνονται ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας. 725
 ΧΟ. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγὼ,
 τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.
 ΚΡΕΩΝ.
 ἄνδρες χθονός τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκῆτορες,
 ὀρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
 φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου. 730
 ὄν μῆτ' ὀκνεῖτε μῆτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
 ἦκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουλευθεῖς, ἐπεὶ
 γέρων μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
 σθένουσαν ἦκων, εἰ τιν' Ἑλλάδος, μέγα. 735
 ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην
 πείσων ἐπεσθαι πρὸς τὸ Καμείων πέδον,
 οὐκ ἔξ ἐνός στειλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
 πάντων κελευσθεῖς, οὐνεχ' ἦκέ μοι γένοι
 τὰ τοῦδε πενθῆιν πῆματ' ἐς πλείστον πόλεως.
 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
 ἰκοῦ πρὸς οἶκος. πᾶς σε Καμείων λεῖως
 καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ,
 ὄσπερ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔφυν
 κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
 ὀρών σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν Ξένον, 745
 αἰεὶ δ' ἀλήτην κάπῃ προσπόλου μᾶς
 βιοστερῆ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
 οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
 ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
 αἰεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα 750

.ε.
 700. μέγιστα Triclinius] μεγίσται 701. παι-
 δοτρόφου, ε fortasse a m. pr. 702. οὐθ' ἄβος
 D.] οὔτε νεαρός 703. χερὶ Heathius] χερὶ
 αἰὲν Porsonus] εἰσαἰέν 708. χθονός addidit
 Porsonus. 714. *ἴπποισιν] ἴπποισι 715.
 *ταῖσδε κτίσας] ταῖς δ' ἔκτισας 721. σὸν
 Nauckius] σοὶ φαίνειν] κραινεῖν Nauckius.
 726. ἐγὼ] κυρῶ superser. ab S. 727. *γεγήρακε]
 γεγήρακεν 732. *οὐχ ὡς] ὡς οὐχ ὡς (sic)
 δρᾶν in litura. Videtur δράσειν fuisse, ut ex acuto
 super a positq et litera extrema v colligi potest, ante
 quam tres literae erasae. 735. τηλικόσδ' Brun-
 ckius] τηλικόνδ' 737. *ὑπὸ] ὑπο 738. *οὐνεχ'
 ἦκε] οὐνεχ' ἦκε 741. ἰκοῦ Elmsleius] ἦκου, i ab S.
 In apographis ἴκου. 744. ἀλγῶ inter versus ab alia
 m. ant. 746. δ' illatum ab S.

πτωχῶ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
 ἔμπειρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀρπάσαι.
 ἀρ' ἄθλιον τοῦνειδος, ὦ τάλας ἐγὼ,
 ὠνειδίσ' ἐς σέ κάμει καὶ τὸ πᾶν γένος;
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τάμφανῆ κρύπτειν, σὺ νιν, 755
 πρὸς θεῶν πατρῶων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἔμοι
 κρύψων, θελήσας ἄστου καὶ δόμους μολεῖν
 τοὺς σοὺς πατρῶους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
 εἰπῶν· ἐπαξία γάρ· ἢ δ' οἴκοι πλέον
 δίκη σέβοιτ' ἄν, οὔσα σὴ πάλαι τροφός. 760
 ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κάπο παντός ἄν φέρων
 λόγου δικαίου μηχανήμα ποικίλον,
 τί ταῦτα πειρᾷ κάμει δευτέρον θέλεις
 ἔλειν, ἐν οἷς μάλιστα ἄν ἀλγοῖν ἄλους;
 πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
 νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
 οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
 ἀλλ' ἠνίκ' ἤδη μεστός ἦ θυμούμενος
 καὶ τούν δόμοισιν ἦν διατᾶσθαι γλυκῦ,
 τότε ἔξεώθεις κάξέβαλλες, οὐδέ σοι 770
 τὸ συγγενές τοῦτ' οὐδαμῶς τότε ἦν φίλον·
 νῦν τ' αὐθις ἠνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
 ἔννοουσαν εὖνον τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
 πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
 καίτοι τίς αὐτῆ τέρψις ἄκοντας φιλεῖν;
 ὡσπερ τίς εἶ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
 μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὦν χρήζοις, τότε
 δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι,
 ἀρ' ἄν ματαίου τῆσδ' ἄν ἠδονῆς τύχοις;
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἔμοι,
 λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ' ὡς σε δηλώσω κακόν.
 ἦκεις ἐμ' ἄξων, οὐχ ἴν' ἐς δόμους ἄγης,
 ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης, πόλις δέ σοι 785
 κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός.
 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τὰδ' ἔστ', ἐκεῖ
 χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεὶ·
 ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἔμοισι τῆς ἐμῆς
 χθονός λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
 ἀρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
 πολλῶ γ', ὡσπερ ἐκ σαφαστέρων κλύω,
 Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηνός, ὅς κείνου πατήρ.
 τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
 πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
 κάκ' ἄν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.

ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
 ἡμᾶς δ' ἔα Ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἄν κακῶς
 οὐδ' ὠδ' ἔχοντες Ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
 ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐς τὰ σά 800
 ἢ σ' ἐς τὰ σαυτοῦ μάλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
 ΟΙ. ἔμοι μὲν ἐσθ' ἠδιστον, εἰ σὺ μῆτ' ἐμὲ
 πείθειν οἶός τ' εἶ μήτε τοῦσδε τοὺς πέλας.
 ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
 φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γῆρα τρέφει; 805
 ΟΙ. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
 δίκαιον ὅστις ἔξ ἄπαντος εὖ λέγει.
 ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλά καὶ τὰ καιρία.
 ΟΙ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
 ΚΡ. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοὺς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810
 ΟΙ. ἄπελθ', ἐγὼ γάρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
 φύλασσο· ἐφορμῶν ἐνθα χρῆ ναίειν ἐμέ.
 ΚΡ. μαρτύρομαι τοῦσδ', οὐχὶ σ', ὅς γινώσκει φίλους
 οἱ ἄνταμείβει ρήματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ.
 ΟΙ. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμαχῶν ἔλοι βία; 815
 ΚΡ. ἢ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.
 ΟΙ. ποῖω σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
 ΚΡ. παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
 ἔυναρπάσας ἐπέμψα, τὴν δ' ἄνω τάχα.
 ΟΙ. οἴμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μάλλον οἰμῶζειν τάδε. 820
 ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ
 ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ'; ἢ προδώσετε, [χρόνου.
 κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
 ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θάσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὔθ' ἂ πρόσθεν εἴργασαι. 825
 ΚΡ. ὑμῖν ἄν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορευέσεται.
 ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω
 θεῶν ἀρηξὶν ἢ βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾷς, ξένη;
 ΚΡ. οὐχ ἄνομοι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
 ΟΙ. ὦ γῆς ἀνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾷς.
 ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
 ΟΙ. ἰὼ πόλις. [εἶ χερῶν.
 ΧΟ. τί δρᾷς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' ἐς βάσανον
 ΚΡ. εἴργου. ΧΟ. σοῦ μὲν οὐ, τάδε γε μωμένου. 836
 ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἰ τὴν πημανεὶς ἐμέ.
 ΟΙ. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγὼ; ΧΟ. μέθεος χερσὶν
 τὴν παῖδα θάσσον. ΚΡ. μὴ πῖτασσο· ἂ μὴ κρατεῖς.
 ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἐργῶν ὀδοπορεῖν. 840
 ΧΟ. προβάθ' ὠδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι.
 833—843. = 876—886.

797. οἶδα γάρ] da et γ in litura. ἀλλ' οἶσθα γάρ

ἢ.
 με Blaydesius. 799. *Ζῶμεν] Ζῶμεν εἰ] εἰ, ἢ a
 m. pr. superscripto. 808. 809. Nullae notae perso-
 narum. 810. ὅτῳ] ὅτῳ. Videtur οὔτωι fuisse.
 813. οὐχὶ σ', ὅς γινώσκει φίλους D.] οὐ σέ, πρὸς
 δὲ τοὺς φίλους 816. τοῦδε Musgravius] τῶνδε,
 'or
 δε ab S illato. 818. σοὶ] σε, οἱ a m. pr. 820.
 οἴμοι Brunckius] οἴμοι οἰμῶζειν] οἰμῶζειν, super-
 scripto v ab S, ut videtur. 821. τ' Bothius] γ'
 825. οὔθ' ἂ] οὔτε Koenius. εἴργασαι] εἰργάσω
 Blaydesius, ut v. 854. 827. πορευέσεται] σ ab S
 insertum. 829. ἀρηξὶν] ἀρήξιν pr. δρᾷς] σ
 ab S. 837. ΚΡ.] ΟΙΔ. Personarum nomina per to-
 tam fabulam a m. secunda sunt substituta pro lineo-
 lis quibus prima manus personarum vices indicave-
 rat. μαχεῖ — πημανεὶς Porsonus] μάχη — πημαι-
 νεις 838. ΟΙ. Mudgius] ΧΟ. 838—840. Chori
 verba Creonti, Creontis choro tribuebantur. Corexit
 Wunderus. 840. *δ' ἐργῶν] δ' ἐγὼ δ' 841. *ὠδε,
 βᾶτε] ὠδ' ἐμβάτε ἔντοποι Brunckius] ἐντόπιοι

751. πτωχῶ, ἦ a m. pr. superscripto. 752.
 ἔμπειρος] ἐγκληρος Nauckius. 753. *ἀρ'] ἀρ'
 755. νιν Blaydesius] νῦν 757. κρύψων] Aliud ver-
 bum requiri animadvertit Nauckius. 758. φίλως
 εἰπῶν] φίλως λιπῶν Blaydesius. φίλον λιπῶν Her-
 werdenus. 761. ἄν φέρων] ἀμφέρων pr. ἄν (sic
 sine accentu] φέρων corr. 767. ἠθέλες θέλοντι] Li-
 terae theles thelonτι in litura angustiore ab S. Vi-
 detur ἠθέλοντι fuisse. 768. ἢ D.] ἦν. Post v. 769.
 addit verba ex 438. repetita καὶ μάνθανον τὸν θυ-
 μὸν ἐκδραμόντα μοι, deleta ab Valekenario ad Eurip.
 Hipp. 1029. 770. *ἔξεώθεις] ἔξεώθησι 774.
 σκληρὰ] σκληρὰ (sic). 775. *τίς αὐτῆ] τοσαύτη
 778. *χρήζοις] χρήζεισ 779. δωροῖθ'] v ante
 οἱ
 θ' illatum a m. pr. φέροι] φέρει, οἱ a m. pr. su-
 perscripto. 780. *τῆσδ' ἄν] ἄν om. 781. *σὺ]
 σοὶ 782. ἐργοῖσιν] v ab S. 783. *τοῖσδ'] τοῖσ
 785. *οἰκίσης] οἰκίσησι 786. *ἀνατος] ἀναι-
 τος τῆσδ' Scaliger] τῶνδ' 787. Post ἔστ' duae
 vel tres literae erasae. 796. σωτήρια] σωτηρία pr.

πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει. προβάθ' ὠδέ
 AN. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι. [μοι.
 OI. ποῦ, τέκνον, εἴ μοι; AN. πρὸς βίαν πορεύομαι. 845
 OI. ὄρεσον, ὦ παῖ, χεῖρας. AN. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
 KP. οὐκ ἄθεθ' ὑμεῖς; OI. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
 KP. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτων γε μὴ σκήπτρον ἐτι
 ὀδοιπορήσης· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
 πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὕψ' ὦν ἐγὼ 850
 ταχθεῖς τάδ' ἐρῶ, καὶ τύραννος ὦν ὅμως,
 νίκα. χρόνῳ γὰρ, οἶδ' ἐγὼ, γνώσει τάδε,
 ὀθούνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
 δρᾶς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
 ὀργῇ χάριν δούς, ἢ σ' αἰεὶ λυμαίνεται. 855
 XO. ἐπίσχεσ ἀυτοῦ, ξεῖνε. KP. μὴ ψαύειν λέγω.
 XO. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἔ' ἑσπερημένος.
 KP. καὶ μειζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα
 θήσεις· ἐφάσσομαι γὰρ οὐ ταῦται μόναι.
 XO. ἀλλ' ἐς τί τρέφεις; KP. τόνδ' ἀπάσσομαι λαβύν. 860
 XO. δεινὸν λέγεις σύ. KP. τοῦτο νῦν πεπραξέται.
 XO. ἦν μὴ σ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.
 OI. ὦ φθέγμ' ἀναίδες, ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
 KP. αὐδῶ σιωπᾶν. OI. μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες
 θεῖέν μ' ἀφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἐτι, 865
 ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας
 πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
 τοιγάρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
 ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον
 τοιοῦτον οἶον κάμ' ἐγρηᾶναι ποτέ. 870
 KP. ὄρατε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγγύριοι;
 OI. ὀρώσι κάμ' καὶ σέ, καὶ φρονούσ' ὅτι
 ἔργοις πεπονθὺς ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.
 KP. οὔτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
 κεί μοῦνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875
 OI. ἰὼ τάλας. [λεῖν.
 XO. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τε-
 KP. δοκῶ. XO. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.
 KP. τοῖς τοι δικαίοις χῶ βραχὺς νικᾶ μέγαν. 880
 OI. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; XO. τά γ' οὐ τελεί
 οὐδ' ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; KP. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
 XO. ἰὼ πᾶς λεῖς, ἰὼ γὰρ πρόμοι,
 μόλετε σὺν τάχει, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν περῶσ'
 οἶδε δῆ. 885

843. προβάθ' ὠδέ μοι separato versu, cui prima manu lineolam, secunda Oedipi nomen praefixit.

844. ἀφέλκομαι Triclinius] ἀφέλκομ' ὦ 849. *ὀδοι-

ει
 πορήσης] ὀδοιπορήσεις νικᾶν] νικᾶν 850. τε
 addidit Triclinius. 853. *αὐτὸν] αὐτὸν 858. *ἄρα
 861. *λέγεις] λέγοις σύ addidit Heims-
 soethius. τοι L. Dindorfius. Syllabam quae excidit
 Triclinius supplevit addito ὡς ante τοῦτο.
 862. Hunc versum, qui in codice Creonti conti-
 nuatur, choro tribuit Piderit, μ' in σ' mutato. 863.

*ψαύσεις] ψαύεις 865. θεῖέν μ'] θεῖεμ', v a m. pr.
 τῆς editor Londinensis a. 1747.] γῆς 866. μ']
 Fortasse delendum. ὅς γ' Blydesius. 868. σέ
 τ' αὐτὸν Brunckius] σε χ' αὐτὸν 870. γρηᾶ-

νησίν. βραδύς. γρηᾶναι ποτέ 875. χρόνῳ βραδύς,
 γρηᾶν βαρῦς a m. perantiqua superscripto. 879.
 νεμῶ] νέμω. νεμῶ legit scholiasta. 882. Lacu-
 nam indicavit Hermannus. Fortasse excidit ei Ζεὺς
 ἐτι Ζεὺς. σαφῶς ἐγῶδα Spengelius in Leutschii
 Philologo vol. 19. p. 445. Ζεὺς ἂν D.] Ζεῦσ' ἂν
 (στ uno ductu); in Ζεὺς ταῦτ' ἂν mutatum ab S, ut
 est in apographis. 883. *ἄρ'] ἄρ'

OH. τίς ποθ' ἢ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτέ
 βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίω θεῶ
 τοῦδ' ἐπιστάτη Κολωνοῦ; λέξαθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν,
 οὐ χάριν δεῦρ' ἦξα θάσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.
 OI. ὦ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου, 891
 πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
 OH. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.
 OI. Κρέων ὄδ', δν δέδορκα, οἴχεται τέκνων
 ἀποσπάσας μου τὴν μόνην Ξυνωρίδα. 895
 OH. πῶς εἶπας; OI. οἶά περ πέπονθ' ἀκήκοας.
 OH. οὐκουν τίς ὡς τάχιστα προσπόλων μοῦν
 πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
 ἀνιππον ἰππότην τε θυμάτων ἀπο
 σπεύδειν ἀπὸ ῥυτήρος, ἐνθα δίστομοι 900
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὡς μὴ παρέλθωσ' αἰ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
 ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεῖς βίᾳ.
 ἴθ', ὡς ἀνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγὼ,
 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἦς ὄδ' ἄξιος, 905
 ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερρός·
 νῦν δ' οὔσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
 οὐ γὰρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
 κείνας ἐναργεῖς δεῦρὸ μοι στήσης ἄγων· 910
 ἐπεὶ δέδρακας οὐτ' ἐμοῦ καταξίως
 οὔθ' ὦν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός,
 ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθῶν πόλιν
 κἀνευ νόμου κραίνουσαν οὐδὲν, εἴτ' ἀφείς
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ὠδ' ἐπεσπεῶν 915
 ἄγεις θ' ἂ χρεῖζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ·
 καὶ μοι πόλιν κέανδρον ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι, κάμ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
 οὐδ' ἂν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοῖατο
 συλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν βίᾳ
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἰκτήρια.
 οὐκουν ἔρωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
 οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
 ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός
 οὔθ' εἶλκον οὐτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεῶν.
 σὺ δ' ἄξίαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνεις πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθῶν χρόνος 930
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
 εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ,

886. περῶσ' οἶδε δῆ Elmsleius] περῶσι δῆ, quod
 separato versu est in cod. 887. *ποθ'] ποθεν
 889. *εἰδῶ] ἰδῶ (sine spiritu). 893. ποῖα ταῦτα] Li-
 teras α τ inseruit S, erasis duabus quae post αῦτα
 scriptae fuerant. 897. *οὐκουν] οὐκοῦν 899.
 Hunc versum in margine habet a m. pr., etsi atra-
 mento alio. 902. *δ'] om. 905. ἦκον ex ἦκεν
 factum, quod legitur in lemmate scholii. 906. οὐ
 μεθῆκ' ἂν] οὐδ' ἀφῆκ' ἂν, erasis post κ literis ev ut
 videtur. In marg. adscriptum μεθῆκ' ἂν, fortasse ab
 S, etsi sine γρ. 907. οὔσπερ Reiskius] ὡσπερ
 909. ποτ' ἔξει] ποθ' ἔξει, θ a m. aliquanto recentiore
 ex τ facto. 910. *στήσης] στήσεις 911. *οὐτ'
 ἐμοῦ] οὔτε μου 915. *ἐπεσπεῶν (ἐπεισπεῶν
 scriptum)] ἐπιπεῶν 924. *οὐκουν] οὐκοῦν
 *ἐπεμβαίνων] ἐπιβαίνων 927. *ἂν ἦγον] ἀνήγον
 928. *ξένον] ξείνον ἀστοῖς] αὐτοῖς pr.
 929. *αἰσχύνεις] αἰσχύνῃσθ 930. *αὐτοῦ] αὐτοῦ
 *χρόνος] χρόλος (sic) cum puncto super ρ, eraso vero
 accentu literae o.

εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βία τε κοῦχ ἐκίων· καὶ ταῦτά σοι 935
τῷ νῶ θ' ὁμοίως κάπο τῆς γλώσσης λέγω.
XO. ὄρῃς ἴν' ἤκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἰ
φαίνεται δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.
KP. ἐγὼ οὐτ' ἀνανδρον τήνδε τὴν πόλιν νέμων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὐτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῆς, 940
τοῦργρον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
Ζῆλος Ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βία.
ἤδη δ' ὀθούνεκ' ἀνδρα καὶ πατροκτόνον
κἀναγρον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῃ γάμοι 945
Ξυνόντες ἠῤῥέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάρον
ἐγὼ Ξυνῆδη χθόνιον ὄνθ', ὅς οὐκ ἔα
τοιοῦσδ' ἀλήτας τῆδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ψὶ πίστιν ἴσχω τήνδ' ἐχειροῦμην ἄγρην. 950
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἐπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠράτο καὶ τῷμῳ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθῶς ἤξιον τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. 955
πρὸς ταῦτα πράξεις οἶον ἂν θέλης· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεῖ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
καὶ τηλικόσδ' ὧν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
OI. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους σοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἄς ἐγὼ τάλας
ἤνεργον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἂν τι μνησίουσιν ἐς γένος πάλαι. 965
ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἑμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἠμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἰ τι θέσφατον πατρὶ
χρησιμοῖσιν ἰκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν, 970
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί,
ὅς οὔτε βλάστας πῶ γενεθλίου πατρὸς,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;
εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
μηδὲν Ξυνεῖς ὧν ἔδρων εἰς οὖς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἄκων πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δὲ, τλήμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν
οἴους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980

σοῦ γ' ἐς τόδ' ἐξεθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γὰρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότης οὐκ εἰδυία, καὶ τεκοῦσά με
αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσε μοι.
ἀλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμέ 985
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δὲ νιν
ἄκων ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν οὐθ' οὐς αἰὲν ἐμπορεῖς σύ μοι
φόνους πατρίους ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
ἐν γὰρ μ' ἄμειψαι μόνον ὧν σ' ἀνιστορῶ.
εἰ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνει παραστὰς, πότῃρα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μὲν, εἴπερ Ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 995
τίνοι' ἂν, οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὶ τὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρός
ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἄπαν καλὸν 1000
λέγειν νομίζων, βῆτὸν ἀρρητόν τ' ἔπος,
τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
καὶ σοι τὸ Θεσέως ὄνομα θωπεύσαι καλόν,
καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατῴκηνται καλῶς·
κᾶθ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
ὀθούνεκ' εἰ τις γῆ θεοῦς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ἴδε τῷδ' ὑπερφέρει,
ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἰκέτην γέροντ' ἐμέ
αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἶχε λαβῶν.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
καλῶν ἰκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγούς Ξυμάχους θ', ἴν' ἐκμάθῃς
οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ἴδε φρουρεῖται πόλις.
XO. ὁ Ξείνος, ὦναε, χρηστός· αἰ δὲ συμφοραὶ
αὐτοῦ πανώλεις, ἄξια δ' ἀμυναθῆν. 1015
ΘΗ. ἄλις λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρασμένοι
σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.
KP. τί δῆτ' ἄμαυρῷ φωτὶ προστάσεις ποιεῖν;
ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δὲ με
χωρεῖν, ἴν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020
τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὐς οὐ μὴ ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
ἀλλ' ἐξυφρηγῶ· γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει 1025
καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλω
τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.
κοῦκ ἄλλον ἔξεις ἐς τὰδ'· ὡς ἔξοιδά σε
οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσὴνδ' ὕβριν

936. τῷ νῶ] τοῦ νοῦ Meinekius. 938. *δ' ἐφευρίσκει] τ' ἐφευρίσκη 939. νέμων Schneide-winius] λέγω (*λέγων) 941. τοῦργρον τόδ'] τοῦρ-ρον τόγ' *γιγνώσκων δ' ὅτι] γινώσκων δ' ὅτι
944. ἤδη] ἤδη, v a m. rec. ὀθούνεκ'] ὀθ' οὔνεκ' ut solet. 945. *κἀναγρον] κἀνανδρον δεξοίατ' Elmsleius] δεξοίατ' 946. ἠῤῥέθησαν D.] εὐρέθησαν 948. Ξυνῆδη Brunekius] Ξυνῆδην 954. 955. seclisit Blaydesius. 957. *κεῖ] καὶ εἰ 960. λῆμ'] l ex d factum, ut δημ' est in lemmate scholii. 966. αὐτόν γ'] αὐτόν pr., addito postmodo γ' ab eadem manu. 967. Ante ἁμαρτίας elutum δ σ'. 971. *ὀνειδίζοις] ὀνειδίζεις 972. *πῶ] πῶς γενεθλίου] ou ex a factum ab S. 973. ἦ] In marg. ab S ἔα ἦ. 976. *Ξυνεῖς] Ξυνεῖσ 977. πῶς Elmsleius] πῶς γ' τό γ'] γ' in litura literae θ, post quam quattuor literae erasae, quarum prima a fuit. Videtur igitur ἄκων bis scriptum fuisse. πρᾶγμ'] μ ab S illatum. 978. *τλήμον] τλήμων

984. *αὐτῆς] αὐτῆς 986. *δυσστομεῖν] δυστο-μεῖν 989. ἐμπορεῖς] ἐμπερεῖσ, o a m. antiqua. ἀμ-φέρεῖς L. Dindorfius in Thesaurο vol. 1. part. 2. p. 609. 998. ἐγὼ οὐδέ] ἐγῶνυδέ, v ab S, ut videtur, in-serto. 999. ἐμοί] ἔχειν Nauckius. 1002. ἐναν-τίον] ἐναντίων, o a m. pr. 1003. καὶ σοι] καὶ σοὶ pr. 1007. τιμαῖς Turnebus] τιμάσ pr. τιμάσ corr. ἴδε] η in litura. Videtur oi vel ei fuisse. τῷδ' Kunhardtus] τοῦδ' 1009. *τ' ἐχειροῦ] τε χειροῦ 1010. *τάσδε τὰς θεὰς] τάσδε θεὰσ 1012. *θ] om. 1015. ἀμυναθῆν Elmsleius] ἀμυνάθειν 1016. ἐξηρασμένοι] oi in ην mutavit S. ἐξηρασμένοι F. G. Schmidtus. 1018. ποιεῖν] ποεῖν 1021. τὰς παῖδας ἡμῶν] τὰς τοῦδε παῖδας D. 1024. *ἐπεύ-ξωνται] ἐπεύχονται 1026. *θηρῶνθ'] θηρῶντα [τύχη] Δίκη Doederlinus.

- ήκοντα τόλμης τῆς παρεστῶσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.
 ἂ δεῖ μ' ἀθρήσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χυτὲ ταῦτ' ἐμμηχανῶ; 1035
 ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτόν ἐνθάδ' ὦν ἐρείς ἐμοί·
 οἴκοι δὲ χῆμεις εἰσόμεσθ' ἂ χρῆ ποιεῖν.
 ΘΗ. χωρῶν ἀπέλει νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
 ἔκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
 ἦν μὴ θάνω ἴγῳ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
 πρὶν ἂν σε τῶν πῶν κύριον στήσω τέκνων.
 ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
 ΧΘ. εἶην ὅθι δαῖτων 1045
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφῆαι
 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
 μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις,
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὐ πότνια σεμνὰ τιθνοῦνται τέλη 1050
 θνατοῖσιν, ὦν καὶ χρυσέα
 κλῆς ἐπὶ γλώσσῃ βέβακε προσπόλων Εὐμολιπιδᾶν·
 ἐνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θησεά καὶ τὰς διστόλους 1055
 ἀδμήτας ἀδελφὰς
 αὐτάρκει τάχ' ἐμίξειν βοᾷ
 τοῦσδ' ἀνὰ χύρους·
 ἢ που τὸν ἐφέσπερον
 πέτρας νιφάδος πελώσ' 1060
 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
 πύλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις
 φεύγοντες ἀμίλλαις.
 ἀλώσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης, 1065
 δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὀρμάται κατὰ
 ἀμπυκτῆρι' ὤ...
 ἄμβασις, οἱ τὰν ἵππιαν 1070
 τιμῶσιν Ἄθάναν
 καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
 ῥέας φίλον υἱόν.
 ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσ'; 1074

1044—1058. = 1059—1073.

1074—1084. = 1085—1095.

1031. Duae post ἔδρας literae erasae, fortasse as.
 1033. *ποιῆσαι] ποιῆσαι 1037. δὲ χῆμεις] δέ-
 χημ. σ, litera post μ (η ut videtur) erasa et resti-
 tuto ei. *ποιεῖν] ποιεῖν 1050. σεμνὰ Valckenari-
 us ad Eurip. Hipp. 25.] σεμνὰ τιθνοῦνται τέλη]
 Syllabae νοῦνται τέλη proximo versu sunt adiectae,
 quinque minimum post τιθη literis erasis, quae haud
 dubie νοῦνται fuerunt. 1052. κλῆς] κλη.ησ pr. Vi-
 detur κληησι fuisse. 1054. ἐγρεμάχαν] ὀρειοβάταν
 γρ. ap. schol. ab S. 1055. διστόλους] α super δι

a pr. m. 1056. ἀδελφὰς] ἀδελφὰς, ε ab S super-
 scripto. 1059. ἢ Hermannus] ἢ ἐφέσπερον] ἐφ'
 ἔσπερον a m. rec. 1060. πελώσ'] γρ. πελάζουσι,

ab S. 1062. ῥιμφαρμάτοις] ῥιμφαρμάτος, ο ex u
 facto. 1066. *Θησειδᾶν] θησιδᾶν 1068. κατὰ
 ἀμπυκτῆρι' ὤ... ἄμβασις D.] κατ' ἀμπυκτῆρια φά-
 λαρα πύλων ἄμβασις. κατὰ sine elisione scripserat
 Bothius recteque animadvertent φάλαρα ex glosse-
 mate esse illatum: de quo liquet ex glossa Hesychii,
 ἀμπυκτῆρια: τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐν Κο-
 λωνῶ. πύλων, quod ego eieci, interpolator ex v.
 1063. sumsit. 1074. μέλλουσ' Hermannus] μέλλουσιν

ὡς προμνάται τί μοι
 γνώμα τάχ' ἐνδώσειν [μῶν πάθη.
 τὰν δεινὰ τλασάν, δεινὰ δ' εὐρουσάν πρὸς αὐθαί-
 τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειὰς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 ἐωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 ἰὼ πάνταρχε θεῶν, 1085
 παντόπτα Ζεῦ, πόροις
 γὰς τὰσδε δαμούχοις
 σθένει ἴπικεῖν τὸν εὐαγρον τελειῶσαι λόχον,
 σεμνὰ τε παῖς Παλλὰς Ἄθάναν. 1090
 καὶ τὸν ἀγρευτᾶν Ἀπόλλω
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδῶν
 ὑκυπόδων ἐλάφω στέργῳ διπλᾶς ἀρωγὰς
 μολεῖν γὰ τᾶδε καὶ πολίταις. 1095
 ὦ ξεῖν' ἀλήτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρείς
 ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
 τὰσδ' ἄσπον αὐθις ὡδε προσπολουμένας.
 ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας; ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
 τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100
 δοῖη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἢ πάρεστον; ΑΝ. αἶδε γὰρ χέρες
 Θησεῦς ἔσωσαν φιλάτων τ' ὀπαδῶν.
 ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρὶ, καὶ τὸ μηδαμὰ
 ἐλπισθῆν ἤξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105
 ΑΝ. αἰτεῖς ἂ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
 ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ ὅσόν; ΑΝ. αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
 ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
 ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.
 ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110
 θανῶν ἂν εἶην σφῶν παρεστῶσαι ἐμοί.
 ἐρείσας, ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
 ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
 τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
 καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἶπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ 1115
 ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεῖ λόγος.

1076. ἐνδώσειν scholiasta] ἂν δώσειν 1078.

τὰν — τλασάν — εὐρουσάν ex schol.] τὰν — τλα-

σαν — εὐρουσάν αὐθαίμων Bothius] αὐθομαίμων

1083. κύρσαιμι τῶνδ' Wunderus] κύρσαιμι, αὐτῶν

δ'. κύρσαιμι ἄνωθ' ἀγώνων Hermannus. 1084.

ἐωρήσασα Wunderus] θεωρήσασα. Praestat fortasse

αἰωρήσασα, non obstante syllaba prima brevi versus

antistrophiaci 1095. 1086. Ζεῦ ante πάνταρχε le-

ctum huc transposuit Hermannus. 1088. σθένει

ἴπικεῖν D.] ἐπικεῖν σθένει. σθένει transposuit

o

Hermannus. 1094. *διπλᾶς] διπλᾶς 1096. ἐπιχ

praescriptum, corruptum ex ἐτι χορός. τῷ σκοπῷ]

τὸν σκοπὸν Elmsleius. 1099. *ὦ πάτερ πάτερ] ὦ

πάτερ ὦ πάτερ 1100. *τόνδ' τῶνδ' 1102.

πάρεστον] ο ex i factum. 1103. ἔσωσαν] ἔσωσαν

pr. Lineolis // literae ein exprimi solent. τ' a m.

pr. insertum. 1104. *προσέλθετ'] προσελθ'

*μηδαμὰ] μηδαμὰ 1105. Versus in marg. additus

a m. pr., sed atramento alio. *δότε] τότε

1109. γε Reiskius] τε 1110. *ἔτ' ἂν] ὅταν

1111. θανῶν] τανῶν Blaydesius. 1112. *πλευρὸν]

πλευρὰν ἀμφιδέξιον Mudgius] ἀμφιδεξιόν: unde

in apographis ἀμφι δεξιόν. 1113. ἐμφύντε Mud-

gius] ἐμφύτε pr. ἐμφύσᾳ corr., addito ab S gl. ἀντι

τοῦ ἐμφύσαι. *κἀναπαύσατον] κἀναπαύσατον. Fuit

τε.

primo κἀναπαυστέον. 1114. τοῦδε] τοῦδε, τε ab

S, ut videtur.

- AN. ὄδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοὶ τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοὶ τ' ἔσται βραχύ.
- OI. ὦ Ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
τέκν' εἰ φανέντ' ἀελπτα μηκύνω λόγον. 1120
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τήν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην·
σὺ γὰρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καὶ σοὶ θεοὶ πόροισιν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῆ τῆδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς 1125
μόνοις παρ' ὑμῖν ἠῦρον ἀνθρώπων ἐγὼ
καὶ τοῦπιεϊκὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σέ κοῦκ ἄλλον βροτῶν.
καὶ μοι χέρ', ὠναε, δεξιάν ὄρεσον, ὡς 1130
ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κἀρα.
καίτοι τί φωνῶ; πῶς ἂν ἄγνόν ὄντα σέ
θηρεῖν θελήσαιμ' ἀνδρὸς, ὦ τίς οὐκ ἐνι
κηλὶς κακῶν Ξυνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
οὐδ' οὖν ἔασω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις ἐμῶν 1135
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τὰδε.
σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπὰ μου
μέλου δικαίως, ὡσπερ ἐς τὸδ' ἡμέρας.
OII. οὐτ' εἰ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
οὐτ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη·
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
δείκνυμι δ' ὦν γὰρ ὠμοσ' οὐκ ἔψευδάμην 1145
οὐδὲν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρεμι' ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χῦπῶς μὲν ἄγων ἠρέθη τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἃ γ' εἰσεὶ καυτὸς ἐκ ταῦταιν Ξυνῶν;
λόγος δ' ὅς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ 1150
στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἶπειν, ἄξιός δὲ θαυμάσαι.
πράγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρωπον χρεῶν.
OI. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδὸτ' αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνθάνει. 1155
OII. φασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ, προσπεσόντα πῶς
βωμῶ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ὧ
θύων ἔκυρον, ἠνίχ' ὠρμώμην ἐγὼ.
- OI. ποδαπόν; τί προσχρήζοντα τῷ θακήματι; 1160
OII. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν' σου γὰρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.
- OI. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.
- OII. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δευρ' ὁδοῦ. 1165
OI. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;
OII. ὄρα κατ' Ἄργος εἰ τίς ὑμῖν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.
OI. ὦ φίλτατε, σχές οὐπερ εἶ. OII. τί δ' ἔστι σοι;
OI. μὴ μου δεηθῆς. OII. πράγματος ποίου; λέγε. 1170
OI. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἔσθ' ὁ προστάτης.
OII. καὶ τίς ποτ' ἔστιν ὄν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;
OI. παῖς οὐμός, ὠναε, στυγνός, οὐ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἔξαναχοίμην κλύων.
OII. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἢ μὴ 1175
χρήζεις; τί σοὶ τοῦτ' ἔστι λυπηρὸν κλύειν;
OI. ἔχθιστον, ὠναε, φθέγμα τοῦθ' ἦκει πατρί·
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλης τάδ' εἰκαθεῖν.
OII. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἔξαναχοίμην, σκόπει
μὴ σοὶ πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180
AN. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεῖ νέα παραίνεσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῆ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάρην παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἂ βούλεται,
καὶ νῦν ὑπέικε τὸν κασίγητον μολεῖν.
οὐ γὰρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης, ἢ μὴ σοὶ συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκούσαι τίς βλάβη; τὰ τοὶ κακῶς
ἠύρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μὴνύεται.
ἔφυσας αὐτὸν· ὥστε μὴδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
θέμις σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
ἀλλ' ἔασον· εἰσὶ χάτεροις γοναὶ κακαὶ
καὶ θυμὸς δέξυς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐψωδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195
πατρῴα καὶ μητρῴα πῆμαθ' ἀπαθες,
κᾶν κείνα λεύσσης, οἶδ' ἐγὼ, γνώσει κακοῦ
θυμοῦ τελευτῆν ὡς κακῆ προσγίγνεται.
ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τάνθυμματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὁμμάτων τητῶμενος. 1200
ἀλλ' ἡμῖν εἴκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
OI. τέκνον, βαρεῖαν ἠδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
μόνον, ξέν', εἴπερ κείνος ὦδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατεῖται τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
OII. ἀπαε τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρήζω κλύειν,
ὦ πρέσβυ, κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὦν
σῶς ἴσθ', ἔάν περ κάμῃ τις σῶζῃ θεῶν. 1210

1118. τοῦργον τοῦτ' ἐμοὶ τ' ἔσται Hermannus] τοῦργον τοῦμόν ἔσται 1119. 1120. Inverso ordine habet, sed adscripto β et α. 1121. τὴν Musgravius] σὴν *τάσδε μοι] τὰσδέ μοι 1124. πόροισιν] πορείειν, οἱ a m. rec. v ab S habet. 1125. *τό γ' τοῦτό γ' 1126. ὑμῖν] ὅ ex ἡ factum. ἠῦρον D.] εὔρον 1129. ἄλλον] ἄλλου corr. 1130. *χέρ' χαῖρ' *δεξιάν] δεξιάν τ' 1131. *εἰ] ἢ 1132. πῶς ἂν ἄγνόν ὄντα σέ D.] πῶς δ' ἂν ἄθλιος γεγώς δ'

1135. ἐμῶν D.] βροτῶν 1137. δ'] τ', δ' ab S. 1141. οὐτ' Elmsleius] οὐδ' 1144. *ποιεῖσθαι] ποιεῖσθαι 1148. ἄγων Heathius] ἄγων οὗτος: quod qui servare volet, μάτην delebit. 1151. *στείχοντι] στίχων τί 1153. οὐδὲν pr. οὐδὲν corr. ἀνθρωπων] ἀνθρώπων. Correctum ex schol. 1155. *μὴ] μ' 1159. *ὠρμώμην] ὀρμώμην *προσχρήζοντα] προσχρήζοντι

1164. μολόντ'] μόνον Vauvillersius. 1165. τ' addidit Heathius. 1166. Post προσθακῶν quattuor circiter literae erasae. 1169. φίλτατε, σχές Heathius] φίλτατ', ἴσχές οὐπερ] v radendo in i mutatum. 1174. κλύων] w in litura pro e ut videtur. 1178. εἰκαθεῖν Elmsleius] εἰκάθειν 1181. *κεῖ] θ' και εἰ 1183. θ'] δ', θ' a m. pr. 1184. τὸν τὸν 1187. κακῶς Hermannus] καλῶς 1188. ἠύρημέν' D.] εὐρημέν' 1189. μὴδὲ Dawesius] μῆτε 1190. δυσσεβέστατ', ὦ Dawesius] δυσσεβεστάτων 1192. ἔασον] αὐτὸν pr. αὐτὸν sec. Correxerit editor Londinensis a. 1722. 1194. *ἐξεπάδονται] ἐξάπαδονται 1196. *ἀπαθες] ἂ πάθεσ 1197. λεύσσης Piersonus Verisim. p. 260.] λύσησ 1198. *προσχρήζοντα] προσγίνετα 1199. οὐχὶ βαιὰ Musgravius] οὐχὶ βιαία 1201. ἡμῖν] ἡμῖν 1209. δ' post κομπεῖν ab S insertum. σὺ δ' ὦν D.] σὺ δέ, cui superscriptum δέ σε (fortasse pro σέ δέ) ab S, ut videtur. 1210. σῶς Scaliger] σῶν, cui S gl. adscriptis ἀντὶ τοῦ σώιον. *ἴσθ'] ἴσθι *σῶζῃ] σῶζει

ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου
 ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσων [παρεῖς
 ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἰ μακρὰί ἀμέραι κατέθεντο δὴ 1215
 λύπας ἔγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις
 ὅταν τις ἐς πλεόν πέση [ᾄου,
 τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπικούρος ἰσοτέλεστος, 1220
 Ἄϊδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
 ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
 θάνατος ἐς τελευτάν. [φανῆ, 1225
 μὴ φῶναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ
 βῆναι κείθεν ὅθεν περ ἦκει
 πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα. [φέρον, 1230
 τίς εὐτ' ἂν τὸ νέον παρῆ κούφας ἀφροσύνας
 τίς πλάγχθη πολύμοχος ἔξω; τίς οὐ καμάτων
 φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι [ἐνι;
 καὶ φθόνος· τὸ τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε 1235
 πύματον ἀκρατέες ἀπροσόμελον
 γῆρας ἀφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ἔννοικεῖ.
 ἐν ᾧ τλάμων ὄδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὡς τις 1240
 ἄκτὰ κυματοπλήξῃ χειμερία κλονεῖται,
 ὡς καὶ τόνδε κατ' ἄκρας
 δειναὶ κυματοαγεῖς
 ἄται κλονέουσιν αἰεὶ ἔννουσαι,
 αἰ μὲν ἀπ' αἰλίου δυσμᾶν, 1245
 αἰ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἰ δ' ἀνά μέσσαν ἄκτιν',
 αἰ δ' ἐννυχίαν ἀπὸ ριπᾶν.

ΑΝ. καὶ μὴν ὄδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ Ξένος
 ἀνδρῶν γε μόνος, ᾧ πάτερ, δι' ὀμματος 1250
 ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὡδ' ὀδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος; ΑΝ. ὄνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
 γνῶμη, πάρεστι δειρὸ Πολουεῖκης ὄδε.

ΠΟΛΥΤΡΕΪΚΗΣ.
 οἴμοι, τί δράσω; πότῃ τάμαυτοῦ κακὰ
 πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὀρῶν 1255
 πατρός γέροντος; ὃν Ξένης ἐπὶ χθονός
 σὺν σφῶν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
 ἐσθῆτι σὺν τοῖσδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς
 γέρων γέροντι συγκατάσκηκεν πίνος
 πλευρᾶν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμμαστοστερεῖ 1260
 κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἄσσεται·
 ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τοῦτοῖσιν φορεῖ
 τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
 ἀγῶ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
 καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265
 1211—1224. = 1225—1238.

1211. τοῦ et χρήζει serius addita, fortasse a m. pr. 1213. ζῶειν] ζῶειν 1214. κατάδηλος] Super τ aliquid erasum et alterum quoque a in litura positum. 1218. ᾄου, ὅταν τις] ὀπότ' ἂν τις, cum γρ. ᾄου ὄτ' ἂν τις ab S. 1219. θέλοντος] δέοντος Reiskius. 1220. ὁ δ' Hermannus] οὐδ' ἐπικούρος pr. ἐπὶ κούρος sec. In marg. ab S οἴμαι κόρος. 1230. *φέρον] φέρον 1231. πολύμοχος] κακότατος D. 1234. *κατάμεμπτον] κατάπεμπτον 1242. ὡς Brunckius] ὡς 1244. *ἄται] αἶτε pr. αἶτε (non αἶτε) corr. 1248. αἰ δ' ἐννυχίαν Lachmannus ex verbis scholiastae ἐννύχια ὄρη] νυχίαν (*νυχίαν) ριπᾶν] Ριπᾶν schol. 1250. ἀνδρῶν γε μόνος] Verba interpolata. ἀνδρῶν δίχ' ἄλλων D. 1255. Ante παῖδες sex literae erasae. Fortasse παῖδες bis scriptum fuit. 1256. Versus serius in marg. additus. 1257. ἐφηύρηκ' D.] ἐφεύρηκ' 1259. πίνος Scaliger] πόνος

SOPHOCLES.

ταῖς σαῖσιν ἦκειν· τὰμὰ μὴ ἔσθ' ἄλλων πύθη.
 ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
 Αἰδῶς ἐπ' ἔργους πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
 παρασταθῆτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
 ἄκη μὲν ἔστι, προσφορά δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
 τί σιγᾶς;
 φώνησον, ᾧ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποστραφῆς.
 οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν; ἀλλ' ἀτιμάσας
 πέμπεις ἀναυδος, οὐδ' ἂ μινίεις φράσας;
 ᾧ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὀμαίμονες, 1275
 πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινήσαι πατρός
 τὸ δυσπρόσοιστον κάπροσῆγορον στόμα,
 ὡς μὴ μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
 οὕτως ἀφή με μηδὲν ἀντειπῶν ἔπος.
 λέγ', ᾧ ταλαίπωρ', αὐτὸς ἂν χρειᾶ πάρε· 1280
 τὰ πολλὰ γὰρ τοὶ ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι,
 ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
 παρέσχε φωνῆν ἰοῖς ἀφωνήτοισι τινά.
 ΠΟ. ἀλλ' ἔξερώ· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σὺ μοι·
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος 1285
 ἀρωγόν, ἔνθεν μ' ὡδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
 λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
 καὶ ταῦτ' ἀφ' ὁμῶν, ᾧ Ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρός κυρεῖν ἐμοί. 1290
 ἂ δ' ἦλθον ἤδη σοὶ θέλω λέξαι, πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρίδας ἐξελέλαμαι φυγᾶς,
 τοῖς σοῖς πανάρχουσιν οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
 γονῆ πεφυκῶς ἠξίουν γεραίτερος.
 ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ᾧ φύσει νεώτερος, 1295
 γῆς ἐξέωσεν, οὐτε νικήσας λόγῳ
 οὐτ' εἰς ἐλέγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολῶν,
 πόλιν δὲ πείσας. ᾧ ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα κατὰ μάντεων ταῦτη κλύω. 1300
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
 λαβῶν Ἄδραστον πενθερὸν ἔννομότας
 ἔσθησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετιμῆνται δόρει,
 ὅπως τὸν ἐπτάλοχον ἐς Θήβας στόλον 1305
 ἔξιν τοῖσδ' ἀγεῖρας ἢ θάνομι πανδίκως,
 ἢ τοὺς τὰδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλομι γῆς.
 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, ᾧ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτὸς τ' ἐμαυτοῦ ἐυμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἱ νῦν σὺν ἐπτά τάξεσιν σὺν ἐπτά τε
 λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφιστάσι πᾶν·
 οἷος δορυσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἄργεῖος γεγῶς·
 τέταρτον Ἴππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῆ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστν δηώσειν πυρί·
 ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται, 1320
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδημήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·

1266. τὰμὰ Reiskius] τᾶλλα 1270. *προσφορά] πρόσφορα 1274. *μινίεις] μινίεις 1279. οὕτως ἀφή με D.] οὕτως μ' ἀφή γε 1286. *ἐνθεν] ἐνθε 1288. *ἀσφαλεῖ] ἀσφαλῆ 1294. γεραίτερος Nauckius] γεραίτεροι 1297. οὐδ' Hermannus] οὐτ' 1299. *Ἐρινὺν] ἐρινὺν 1304. δόρει D.] δορί 1306. τοῖσδ'] δ' ab S illatum. 1310. τ' Reiskius] γ' 1313. οἷος] οἷουσ pr. δορυσοῦς Reiskius] δορυσοῦς 1314. δόρει Hermannus] δορί

ἐγὼ δὲ σὸς, κῆ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σὸς γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1325
 οἷ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἵκετεύομεν εὐμπαντες ἔξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὅς μ' ἐξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῆ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 κάτῳ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγὼ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 δν, εἰ σὺ τήμῃ εὐμπαραστήσῃ φρενί, 1340
 βραχεὶ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δ' ἔμαυτὸν, κείνον ἐκβαλῶν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα σοῦ μὲν εὐνθέλοντος ἔστι μοι
 κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345

XO. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οἰδίπους,
 εἰπὼν ὅποια εὐμφορ' ἐκπεμψαί πάλιν.
 OI. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες τῆσδε δημοῦχοι χθονός,
 μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δευρο προσπέμψας ἐμοὶ
 Θησεύς, δικαῖων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους, 1350
 οὐ τὰν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθητο·
 νῦν δ' ἀξιωθεῖς εἶσι 'κάκούσας γ' ἐμοῦ
 τοιαυθ' ἂ τὸν τοῦδ' οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
 ὅς γ' ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
 ἂ νῦν ὁ σὸς εὐναιμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπῆλασας
 κᾶθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἂς νῦν δακρυεῖς εἰσορών, ὅτ' ἐν πόνῳ
 ταῦτῳ βεβηκῶς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
 οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα 1360
 τάδ', ὥσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένον.
 σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον,
 σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλύμενος
 ἄλλους ἐπαῖτῳ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
 εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφούς 1365
 τὰς παῖδας, ἢ τὰν οὐκ ἂν ἦ τὸ σὸν μέρος·
 νῦν δ' αἶδε μ' ἐκσώζουσιν, αἶδ' ἐμαὶ τροφοί,
 αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναικες, ἐς τὸ συμπονεῖν·
 ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἐμοῦ πεφύκατον.

1326. ἀντὶ] ἀμφὶ L. Dindorfius in Thesaurο s. v.
 Ἄμφι. 1328. εἰκαθεῖν Elmsleius] εἰκάθειν 1332.
 σὺ] σοὶ pr. 1334. παρεικαθεῖν Elmsleius] παρει-
 κάθειν 1337. *ἐξειληχότες] ἐξειληφότες 1340.
 *εὐμπαραστήσῃ] εὐμπαραστήσῃσ φρενί] χερὶ Blay-
 desius. 1342. τοῖσι σοῖς] τοῖσσοῖς 1344. εὐνθέ-
 λοντος] εὐνεθέλοντος, sed eraso priore e. 1346.
 Οἰδίπους Valckenarius] οἰδίπου 1348. δημοῦχοι]
 δημοῦχος ab S. 1351. οὐ τὰν Brunckius] οὐτ' ἂν
 1352. *γ' ἐμοῦ] γέ μου 1353. ἂ τὸν] αὐτὸν pr.
 1355. σὸς ab S. σοὶ pr. 1357. *φορεῖν] φέρειν
 1358. πόνῳ] βυθῷ Reiskius. 1360. *κλαυτὰ δ'
 ἐστίν] κλαυστὰ δ' ἐστίν S. κλαυστ' ἐστίν pr.
 1361. *φονέως] φονέος μεμνημένον D.] μεμνημέ-
 νος 1362. μόχθῳ] μόχθῳι, wi ex os vel ois facto.
 1363. δ' addidit S. 1364. Ante βίον duae lite-
 rae erasae. 1366. οὐκ ἂν ἦ] ἦ in ἦν mutatum ab
 correctore multo recentiore, novitia uso literae v
 forma. 1367. δ' αἶδε μ' ab S. δαί μ' pr.

τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὐ τί πω 1370
 ὡς αὐτίκ', εἴπερ οἶδε κινουῦνται λόχοι
 πρὸς ἄστῳ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
 πεσεῖ μιανθεῖς χῶ σὺναιμος ἐξ ἴσου.
 τοιάσδ' ἄρας σφῶν πρόσθε τ' ἔξανῆκ' ἐγὼ 1375
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι εὐμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἴν' ἀξιώτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν
 καὶ μὴ ἔατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῷδ' ἐφύτην· αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
 τοιγάρ τὸ σὸν θάκῃμα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους 1380
 κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαιάφατος
 Δίκη εὐνέδρος Ζηνός ἀρχαίσι νόμοις.
 σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβῶν ἄρας,
 ἂς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου 1385
 δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὕφ' οὐπερ ἐξελέηλασαι.
 τοιαυτ' ἀρώμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρώον ἐρεβός, ὡς σ' ἀποικίση, 1390
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, καξάγγελ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
 πιστοῖσι συμμαχοῖσιν, οὐνεκ' Οἰδίπους 1395
 τοιαυτ' ἐνεῖμε παῖσι τοῖς αὐτοῦ γέρα.

XO. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 εὐνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
 ΠO. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἴμοι δ' ἐταίρων· οἶον ἄρ' ὁδοῦ τέλος 1400
 Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγὼ,
 τοιοῦτον οἶον οὐδὲ φωνήσαι τι
 ἔξεσθ' ἐταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἀναυδον τῆδε συγκύρσαι τύχη.
 ὦ τοῦδ' ὄμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ 1405
 τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρμυμένου,
 μὴ τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', ἐὰν αἰ τοῦδ' ἀραὶ
 πατρὸς τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
 νόστος γένηται, μὴ μ' ἀτιμᾶσθῃτε γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσασιν. 1410
 καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, δν κομίζετον
 τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
 ἔτ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

AN. Πολύνεικες, ἵκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι.
 ΠO. ὦ φιλάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415
 AN. στρέψαι στρατεύμ' εἰς Ἄργος ὡς τάχιστα γε,
 καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάση.
 ΠO. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· πῶς γὰρ αὐθὶς ἂν πάλιν
 στρατεύμ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαε τρέσας;

1370. σ' ὁ δαίμων — ὡς] σε δαίμων — ὅς Do-
 braeus. πω] που, w a m. pr. superser. 1373.
 ἐρείψεις Turnebus] ἐρεῖ τις 1375. Versus in mar-
 gine additus. 1376. ἀνακαλοῦμαι] ἀγκαλοῦμαι D. Vid.
 ad Electr. 693. 1379. ἐφύτην Elmsleius] ἐφύτον
 1381. κρατοῦσιν] κρανοῦσιν Hartungius. κρινουῖσιν
 Nauckius. 1386. δόρει Hermannus] δορὶ 1389. τὸ
 Hermannus] τοῦ 1392. ἐμβεβληκότα] μ in litura
 quae formae literae v qua librarius utitur accommo-
 datior est quam κ, etsi ἐκβεβληκότα est in Floren-
 tino apographo (Lb.) ex codice ipso ducto. 1396.
 αὐτοῦ Brunckius] αὐτοῦ 1402. τιτυ Tyrwhittus]
 τινα 1404. συγκύρσαι pr. συγκύρσαι corr.
 1407. σφῶ γ', ἐὰν Elmsleius] σφῶν γ' ἂν 1410.
 *κάν] κ' ἐν 1414. *πεισθῆναι] πισθῆναι 1415.
 *τό] om. 1417. τ' Brunckius] γ' 1418. *τε] γε
 ἂν Vauvillersius] αὐ

AN. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι 1420
 πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;
 ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
 οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
 AN. ὄρας τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρεις
 μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;
 ΠΟ. χρήζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426
 AN. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
 τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τάνδρῳ, οἷ' ἐθέσπισεν;
 ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαυρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
 χρηστοῦ τὰ κρείσσω μὴδὲ τάνδεα λέγειν. 1430
 AN. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;
 ΠΟ. καὶ μὴ μ' ἐπίσχῃς γ'· ἄλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
 ἔσται μέλουσα δύσποτος τε καὶ κακὴ
 πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων.
 σφῶν δ' εὐ διδοίη Ζεὺς, τὰδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
 [θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξετον].
 μέθεσθε δ' ἦδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
 βλέποντ' ἐσόμεσθ' αὖθις. AN. ὦ τάλαινα· ἐγὼ.
 ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου. AN. καὶ τίς ἄν σ' ὀρμώ-
 μενον
 ἐς προῦπτον Ἄιδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440
 ΠΟ. εἰ χρῆ, θανοῦμαι. AN. μὴ σύ γ', ἄλλ' ἐμοὶ
 πιθοῦ.
 ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἄ μὴ δεῖ. AN. δυστάλαινα τάρ' ἐγὼ,
 εἴ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
 καὶ τῆδε φῦναι χάτερα. σφῶ δ' οὖν ἐγὼ
 θεοὺς ἀρώμαι μὴ ποτ' ἀντήσαι κακῶν· 1445
 ἀνάξια γάρ πάσιν ἔστε δυστυχεῖν.
 XO. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι
 νέα βαρύποταμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ Ξένου,
 εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει.
 1450
 μάτην γάρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
 ὄρᾳ ὄρᾳ πάντ' αἰεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
 τὰ δὲ παρ' ἡμᾶρ αὖθις αὖξιν ἄνω. 1455
 ἔκτυπεν αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
 OI. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
 τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
 AN. πάτερ, τί δ' ἔστι τάξιμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
 OI. Διὸς περὶ τῶς ἦδε μ' αὐτίκ' ἄζεται 1460
 βροντὴ πρὸς Ἄιδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
 XO. ἴδε μάλα μέγας εἰρίπεται
 κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
 δεῖμ' ὑπήλθε κρατὸς φόβαν. 1465
 ἔπτηξα θυμόν· οὐρία γάρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
 τί μὲν ἀφήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γάρ ἄλιον
 1447—1456. = 1462—1471.

1424. ἐκφέρεις Tyrwhittus] ἐκφέρει 1426. χρή-
 ζει] ei in litura duarum literarum. 1429. *οὐκ]
 οὐδ' 1432. μὲν in litura. Videtur δ' fuisse.
 1435. εὐ διδοίη Burgesius] εὐοδοίη *τελεῖτε] τε-
 λείται pr., τελοῖτε sec. 1436. ἐπεὶ] ἐπ', superscri-
 pto literis minutioribus ei. Versus spurius in locum
 genuini, qui exciderat, ab interpolatore illatus.
 1437. *τ' γ' 1438. *αὖθις] αὐτισ 1441. *πιθοῦ]
 πείθου 1444. σφῶ Elmsleius] σφῶν 1448.
 νέα ante βαρύποταμα addidit Hermannus. 1450.
 κιχάνει Hermannus] τυγχάνη pr., in κιχάνη mu-
 tatum ab eadem aliave manu. 1453. πάντ' D.]
 ταῦτ' ἐπεὶ] Corruptum. ἕτερα] ἕτερα pr. 1455.
 τὰ δὲ παρ' ἡμᾶρ ex schol.] τάδε πῆματ' 1462. μάλα
 μέγασ ab S in litura quinque literarum. Videtur igi-
 tur μέγασ scriptum fuisse, omisso μάλα. *εἰρίπε-
 ται] ἐρίπεται 1466. οὐρία Elmsleius] οὐρανία
 ἀφήσει.
 1468. ἀφήσει] ἀφήσ (in ἀφ' ἧσ mutatum). ἐφήσει D.
 1469. *δέδια] δέδια δ' Triclinius] τὸδ'

ἀφορμᾶ ποτ' οὐδ' ἄνευ Ξυμφορᾶς. 1470
 ὦ μέγας αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
 OI. ὦ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
 βίου τελευτῆ, κοῦκέτ' ἔστ' ἀποστροφή.
 AN. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ;
 OI. καλῶς κάτοιδ'. ἄλλ' ὡς τάχιστα μοι μολῶν 1475
 ἄνακτα χῶρας τῆσδὲ τις πορευσάτω. [βος.
 XO. ἔα ἔα, ἴδου μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτο-
 ῖλαος, ὦ δαίμων, ἴλαος, εἴ τι γὰρ 1480
 ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγές φέρων.
 ἐνασίου δὲ σοῦ τύχοιμι, μὴδ' ἄλαστον ἀνδρ' ἰδὼν
 ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως. Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.
 OI. ἄρ' ἐγγὺς ἀνήρ; ἄρ' ἔτ' ἐμφύχου, τέκνα, [1485
 κιχῆσται μοι καὶ κατορθοῦντος φρένα;
 AN. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
 OI. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὐ τελεσφόρον χάριν
 δοῦναί σφιν, ἦνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
 XO. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', οὐδ' εἴτ' ἄκρον ἐπὶ γυά-
 ἐναλίω Ποσειδωνίω θεῷ [λον
 βούθυτον ἐστὶαν ἀγίζων, ἴκου.
 ὁ γὰρ Ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
 δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν. — εἴσ', ἄναξ.
 ΘH. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, 1500
 σαφῆς μὲν ἀστῶν, ἐμφανῆς δὲ τοῦ Ξένου;
 μὴ τις Διὸς κεραυνός, ἢ τις ὀμβρία
 χάλαζ' ἐπιρράξασα; πάντα γάρ θεοῦ
 τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
 OI. ἄναξ, ποθοῦντι προυφάνης, καὶ σοὶ θεῶν 1505
 τύχην τις ἐσθλήν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
 ΘH. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ Λαῖου, νέορτον αὖ;
 OI. βροτῆ βίου μοι· καὶ σ' ἄπερ Ξυνήνεσα
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
 ΘH. ἐν τῷ δὲ κείσται τοῦ μόρου τεκμηρίω; 1510
 OI. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
 ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
 ΘH. πῶς εἶπας, ὦ γεραῖε, δηλοῦσθαι τάδε;
 OI. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλὰ τε
 στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικῆτου βέλη. 1515
 1477—1485. = 1491—1499.

ε
 1470. ἀφορμᾶ, ε a m. pr. ut videtur. οὐδ'
 Heathius] οὐκ 1474. Addidit πάτερ. In apographis
 nonnullis est οἶσθα τοῦτο, in aliis τῷ δὲ τοῦτο. Huic
 ο
 versui praeifixum χ a m. sec. pro lineola, quam m. pr.
 posuerat. AN. Turnebus. 1481. *ἀφεγγές] ἀφθεγγ-
 γέος 1482. σοῦ τύχοιμι Cobetus in Nov. Lect.
 p. 201.] συντύχοιμι 1486. *ἄρ'] ἄρ' 1487. κιχῆ-
 ο
 σεται, ε ab S, ut videtur. 1488. AN Turnebus] χ
 m. sec., lineola a m. pr. 1491. XO. hic a
 m. pr. Alterum ἰὼ addidit Hermannus. Post
 βᾶθ' indicavi lacunam, fortasse sic explendam,
 ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθι· μὴ μέλλ', ἄναξ, ἔτ' (sic
 Heimsoethius pro εἴτ') ἄκρον ἐπὶ γυάλον —. Nam
 redierat Theseus ad aram Neptuni, ab qua avoca-
 tus erat v. 887. ἄκρον Vauvillersius] ἄκραν
 *ἐπὶ γυάλον] ἐπιγυάλον, relicto post hoc vocabulum
 sex vel octo literarum spatio. 1494. *Ποσειδωνίω]
 ποσειδωνίω θεῷ Hermannus] θεῷ τυγχάνεις
 1495. ἀγίζων] ἀγιάζων, superscripto ab alia m. ant.
 ἀγίζων ἴκου Elmsleius] ἴκου 1498. *παθῶν]
 παθῶν 1499. Indicavi lacunam. स्पेϋσον supple-
 vit Triclinius. 1501. ἀστῶν Reiskius] αὐτῶν
 1506. τῆσδ' ἔθηκε Heathius] θῆκε τῆσδε 1512.
 σῆμα τῶν D.] σημάτων 1514. *αἱ πολλὰ βρονταὶ]
 αἱ πολλὰ βρονταὶ. δηλοῦσι βρονταὶ Meinekius.
 1515. στράψαντα Piersonus] στρέψαντα. In Lb. τὰ
 πολλὰ τ' ἄ | στράψαντα.

ΘΗ. πείθεις με· πολλά γάρ σε θεσπίζονθ' ὄρω
 κοῦ ψευδόφρημα· χῶ τι χρῆ ποιεῖν λέγε.
 ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
 γήρωσ ἄλυπα τῆδε κείσεται πόλει.
 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, 1520
 ἄθικτος ἡγητήρος, οὐ με χρῆ θανεῖν.
 τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
 μήθ' οὐ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις·
 ὡς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὄδε
 δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν αἰεὶ τιθῆ. 1525
 ἃ δ' ἐξάριστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ
 αὐτὸς μαθήσει, κείσ' ὅταν μόλης μόνος·
 ὡς οὐτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
 οὐτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὄμως.
 ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε, χῶταν ἐς τέλος 1530
 τοῦ Ζῆν ἀφικνῆ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
 σῆμαιν', ὃ δ' αἰεὶ τύπιόντι δεικνύτω.
 χούτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
 σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἰ δὲ μυρία πόλεις,
 κἂν εὐ τις οἰκῆ, βραδίως καθύβρισαν. 1535
 θεοὶ γὰρ εὐ μὲν, ὄψε δ' εἰσορῶσ', ὅταν
 τὰ θεῖ' ἀφείς τις ἐς τὸ μαίνεσθαι τραπῆ·
 ὃ μὴ σὺ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδὸτ' ἐκδιδάσκομεν.
 χῶρον δ', ἐπεῖγαι γάρ με τοῦκ θεοῦ παρὸν, 1540
 στείχωμεν ἤδη, μηδ' ἐτ' ἐντρεπώμεθα.
 ὦ παῖδες, ὡδ' ἐπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν
 σφῶν αὐτῶν πέφασμαι καινός, ὡσπερ σφῶ πατρί.
 χωρεῖτε καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐάτέ με
 αὐτὸν τὸν ἰρὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῆδε κρυφθῆναι χθονί.
 τῆδ' ὡδε, τῆδε βάτε· τῆδε γάρ μ' ἄγει
 Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἢ τε νερτέρα θεός.
 ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε ποῦ ποτ' ἦσθ' ἐμὸν,
 νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμόν ἄπτεται δέμας. 1550
 ἤδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' Αἰδῆν. ἀλλὰ, φίλτατε ξένων,
 αὐτὸς τε χῶρα θ' ἤδε πρόσπολοί τε σοὶ
 εὐδαίμονες γένοισθε, κάπ' εὐπραξία
 μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς αἰεὶ. 1555
 ΧΟ. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεῶν
 καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
 ἐννυχίων ἀναξ,
 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι 1560
 ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
 ξένον ἐξανύσαι
 μόρῳ τὰν παγευθῆ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
 1556—1567. = 1568—1578.

1517. *χρῆ ποιεῖν] χρῆν ποεῖν 1519. τῆδε κεί-
 σεται] γρ. σῆι τε κείσεται, ab S, ut opinor. 1521.
 χρῆ] v post η erasum. 1525. γειτονῶν] γειτόνων,
 circumflexo a m. recentiore. 1527. μαθήσει] μα-
 θήση, ηἰ in litura. Non fuit ei. 1529. *στέργων]
 ὄμως] στέργῳ νόμῳ 1530. αἰεὶ — ἐς D.] αἰεὶ —
 εἰς 1531. *ἀφικνῆ] ἀφίκη 1532. *αἰεὶ] αἰεὶ
 1541. μηδ' ἐτ' Reisigius] μηδέ γ' 1543. *σφῶ]
 σφῶι 1545. ἰρὸν D.] ἰερόν 1549. *πού] ποῦ
 ποτ' in litura. Fuit .στ., erasa utrinque litura.
 1551. τὸν τελευταῖον βίον | κρύψων] τὴν τελευ-
 ταίαν ὄδον, | κεύσων D. τὴν τελευταίαν, βίον | κρύ-
 ψων Musgravius. 1559. Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ Her-
 mannus] αἰδωνεῦ αἰδωνεῦ 1560. λίσσωμαι D.] λίσ-
 σομαι 1561. ἐπιπόνῳ Seidlerus] μήτ' ἐπιπόνῳ (sic,
 sine iota adscripto) *ἐπὶ βαρυαχεῖ] ἐπιβαρυαχεῖ pr.
 ἐπιβαρυαχεῖ corr. 1562. ἐξανύσαι Vauvillersius]
 ἔκτανύσαι 1564. νεκρῶν Triclinius] νεκῶν

πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν 1565
 πημάτων ἰκνουμένων
 πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξει.
 ὦ χθόνια θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου 1568
 θηρός, δν ἐν πύλαισι
 φασὶ πολυξένοις 1570
 εὐνᾶσθαι κνυζᾶσθαι τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Αἰδᾶ
 λόγος αἰὲν ἔχει·
 τὸν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι 1575
 ὀρμωμένῳ νερτέρας
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.
 ΑἴΓΓΕΑΟΣ.
 ἄνδρες πολῖται, Ξυνομητάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
 ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τάρρ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
 ΧΟ. ὄλωλε γὰρ δύστηνος; ΑἴΓ. ὡς λελοιοπῶτα
 κείνον ἐξεπίστασο.
 ΧΟ. πῶς; ἄρα θεῖα κάπόνῳ τάλας τύχη; 1585
 ΑἴΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κάποθανμάσαι πρέπον.
 ὡς μὲν γὰρ ἐνθὲνδ' εἶρπε, καὶ σὺ που παρῶν
 ἔξοισθ'; ὕψηγητήρος οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγοῦμενος. 1590
 ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τὸν καταρράκτην ὄδον
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
 κοίλου πέλας κρατήρος, οὐ τὰ Θεσέως
 Περιθου τε κείται πίστ' αἰεὶ Ξυνοθήματα·
 ἀφ' οὐ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου 1595
 κοίλης τ' ἀχέρδου κατὰ λαῖνου τάφου,
 καθέζετ'· εἰτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
 κάπειτ' αὔσας παῖδας ἠνώγει ρυτῶν
 ὑδάτων ἐνεργεῖν λουτρά καὶ χόας ποθεν·
 τῷ δ' εὐχλόου Δήμητρος ἐς προσόπιον 1600
 πάγον μολόντε τάσδ' ἐπιστολάς πατρί
 ταχεῖ πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
 ἐσθῆτι τ' ἐξήσκησαν ἢ νομίζεταί.
 ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρώντος ἡδονὴν 1605
 κοῦκ ἦν ἐτ' οὐδὲν ἀργὸν ὦν ἐφίετο,
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἰ δὲ παρθένοι
 ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον οὐδ' ἀνίσσαν
 στέρνων ἀραγμούς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 ὃ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν, 1610
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,

1566. σφε Reiskius] σε 1570. πολυξένοις Mus-
 gravius] πολυξέστοις 1571. *κνυζᾶσθαι] κνυζεῖσθαι
 1572. ἀδάματον Brunckius] ἀδάμαστον 1573.
 ἔχει Triclinius] ἀνέχει 1574. τὸν Hermannus] δν
 1575. βῆναι] μολεῖν Hermannus. 1578. *τὸν]
 τίν', quod non correctum est. αἰένυπνον] αἰὲν
 ἄνυπνον pr. 1584. τὸν αἰεὶ] σαφῶς τὸν D. 1585.
 *κάπόνῳ] καὶ πόνῳ 1588. *ὕψηγητήρος] ὕφ' (ἀφ'
 m. pr.) ἡγητήρος 1590. καταρράκτην] Alterum p
 ab S. *ὄδον] ὄδον 1592. πολυσχίστων Heathius]
 πολυσχίστωι 1595. ἀφ' οὐ μέσος Brunckius] ἐφ'
 τῷ μέσου *τοῦ τε Θορικίου] τοῦθ' ορικού, θ ex τ
 facto et te ab S superscripto. 1597. *ἔλυσε]
 ἔδυσε 1600. *τῷ δ'] τῶδ' 1601. μο-
 λόντε D.] μολοῦσαι 1605. *ἐφίετο] ἐφείετο
 η
 1608. κλαῖον D.] κλαῖον *ἀνίσσαν] ἀνείσαν, η a
 m. pr.

- οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμὰ, κοῦκέτι
 τὴν δυσπρόνητον ἔξετ' ἀμφ' ἔμοι τροφήν·
 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον 1615
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
 τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὄτου πλέον
 ἢ τοῦδε τάνδρος ἔσχεθ', οὐ τητῶμεναι
 τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάζετον.
 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
 λυγρὴν ἔκλαον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
 γῶν ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρῶρει βοῆ,
 ἦν μὲν σιωπῆ, φθέγμα δ' ἑξαίφνης τινὸς
 θούϊεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 στήσαι φόβῳ δέισαντας ἑξαίφνης τρίχας. 1625
 καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός·
 ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὁ δ' ὡς ἐπήσθητ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐδᾶ μολεῖν οἱ γῆς ἀνακτα Θησέα. 1630
 κάπει προσῆλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κἀρα,
 δὸς μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῶδε· καὶ καταίνεσον
 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκύν, τελεῖν δ' ὄσ' ἂν
 μέλλης φρονῶν εὐ ζυμπερόντ' αὐταῖς ἀεὶ. 1635
 ὁ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἰκτοῦ μέτα
 κατήνεσεν τὰδ' ὄρκιος δράσειεν ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπους
 παύσας ἀμαυραῖς χερσίν ἦν παίδων λέγει,
 ὦ παῖδε, τλάσας χρῆ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἂ μὴ θέμις
 λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρῶμενα.
 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
 ζῦμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
 χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες ἑξαπειδομεν
 τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἀνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον 1650
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινος
 φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαῖον οὐδὲ σὺν χρόνῳ
 ὀρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἄμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταῦτ' ὀλῶν. 1655
 μὶθ' ὅποι' κείνος ὤλετ' οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησεῖος κἀρα.
 οὐ γὰρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
 κεραυνὸς ἑξέπραξεν οὔτε ποντία
 θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660
 ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερέρων
 εὐνοῦν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βᾶθρον.
1618. *ἔσχεθ' ἔσχετ' 1619. ἤδη τὸν βίον Elmsleius] ἤδη βίον. ἤδη τοῦ βίου Suidas s. v. τητᾶσθαι. 1621. ἔκλαον D.] ἐκλαῖον 1622. οὐδ' ἔτ' Turnebus] οὐδέ τ' 1625. φόβῳ] φ et β in litura a m. sec. Fortasse harum literarum sedem permu-taverat librarius. ἑξαίφνης] εὐθέως D. 1626. καλεῖ] *κἀλει πολλαχῆ] πολλαχῆ, ηι a m. pr. 1627. μέλλομεν χωρεῖν] μέλλομεν; χῶρει Nauckius. 1630. *οἶ] οἶ 1634. τάσδ'] σ in litura. 1635. *μέλλης] μέλλεισ 1638. ἔδρασεν] ἔπραξεν Heimsoethius. 1640. τλάσας] τλάντε D. *φρενὶ] φέρειν 1641. *μηδ' μὴ μ' 1652. ἀνασχετοῦ] ἀνασχέτου pr. 1658. *αὐτὸν] αὐτῶν θεοῦ pr. θεός ab S. 1662. ἀλύπητον] γρ. ἀλάμητον ab S.
- ἀλγινὸς ἑξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
 θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
 οὐκ ἂν παρεῖμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
 XO. ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων;
 ΑΓ. αἶδ' οὐκ ἑκάς· γῶν γὰρ οὐκ ἀσήμονες
 φθόγγοι σφε σημαίνουσι δευρ' ὀρμημένας.
 ΑΝ. αἰαί, ἔστιν ἔστι νῶν δὴ 1670
 οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατὴρ ἔμφυτον
 ἄλαστον αἶμα δυσμόροιον στενάζειν,
 ὥτινε τὸν πολὺν
 ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἶχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροῖσομεν 1675
 ἰδόντε καὶ παθόντε.
 XO. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
 XO. βέβηκεν; ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις.
 τί γὰρ, ὅτῳ μὴτ' Ἄρης
 μήτε πόντος ἀντέκρυσεν, 1680
 ἄσκοποι δὲ πλάκες ἑμαρψαν
 ἐν ἀφανεί τι μὶθ' ἑμὸν φερόμενον.
 τάλαινα, νῶν δ' ὀλεθρία
 νῦξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.
 πῶς γὰρ ἦ τιν' ἀπίαν 1685
 γὰν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλύμεναι βίου δύσοι-
 στον ἔσομεν τροφάν;
 ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατὰ με φόνιος
 Ἄϊδας ἔλοι πάρος 1690
 τάλαιναν· ὡς ἑμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτὸς.
 XO. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
 τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς [1695
 μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατὰ μεμπτ' ἐβήτην.
 ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697
 καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον φίλον,
 ὅποτε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
 ὦ πάτερ, ὦ φίλος, 1700
 ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 1670—1687. = 1697—1714.
 1688—1696. — 1715—1723.
1664. *ἀλγινὸς] ἀλγινῶς 1667. χοῖ] χ in am-pliore litura. Fuit fortasse καί. 1669. *φθόγγοι σφε] φθόγγοισ δὲ 1670. αἰαί] αἶ αἶ φεῦ. φεῦ delevit editor Glasgoviensis a. 1745. *ἔστι] ἔστιν 1673. ὥτινε Badhamus] ὥτινι 1675. ἐν] ἐμ pr. 1676. παθούσα corr. παθούσα pr. παθόντε Brunckius. 1677. Post τί δ' duae literae erasae. ἔστιν μὲν] οὐκ ἔστι μὲν. οὐκ delevit Hermannus. 1678. ἐν Canterus] εἰ 1679. τί γὰρ] ἂν praefixum a m. sec., lineola a pr. Xo. Ald. 1680. πόντος] Per μήτε νόσος ἐπήλθεν explicat scholiasta, quasi πόνος legerit, quod est in uno apographo, vel νοῦσος, quod coniecit Reisigius. 1682. φερόμενον Kunhardtus] φαινόμενα 1683. τάλαινα] ἂν praefixum a m. sec., lineola a pr. *ὀλεθρία] ὀλεθρίαν 1684. *βέβακε] βέβηκε 1685. πῶς] πόθι Heimsoethius. 1688. *ΙΣ.] Nulla personae nota. πάρος addidit D. 1691. Quod ante τάλαιναν legebatur πατρὶ ζυνθανεῖν γεραιῶ delevit D. 1693. διδύμα — ἀρίστα Triclinius] διδύμα — ἀρίστα 1695. Post καλῶς legitur φέρειν χρῆ in initio proximi versus. Delevit Elmsleius. 1696. μηδὲν D.] μηδ' ἄγαν .μ. Burtonus] ἄγαν οὕτω 1695. καταπεμπτ', μ a m. antiqua. ἐβήτην Elmsleius] ἐβητον 1697. ΑΝ.] Personae notam habet a m. sec. *ἦν τις] ἦν τις ἦν 1698. ὁ μηδαμὰ Brunckius] ὁ μηδαμῆ δὴ τὸ φίλον] δὴ φίλον ἦν Brunckius. 1699. ὅποτε γε καὶ τὸν] Verba interpolata. Metro satisfacit quod partim Arndtius partim Heimsoethius coniecerunt ἕως γ' ἔτ' αὐτὸν —.

- ὦ τὸν αἰὶ κατὰ γὰς σκότον εἰμένος·
οὐδὲ γὰρ ὦν ἀφίλητος ἐμοὶ ποτε
καὶ τῆδε μὴ κυρήσης.
- XO. ἔπραξεν; AN. ἔπραξεν οἶον ἤθελεν.
- XO. τὸ ποῖον; AN. ἄς ἐχρηζε γὰς ἐπὶ ξένας 1705
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.
ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τὸδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν 1710
στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω
πῶς με χρῆ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσονδ' ἄχος.
- ΙΣ. ἔρημος ἔθανες ὠδέ μοι.
ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715
ἔπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρὸς ὠδ' ἐρήμας;
XO. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν 1720
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου, [δεῖς,
λήγεται τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐ-
πάλιν, φίλα, συθῶμεν. ΙΣ. ὡς τί βέζομεν; 1724
AN. ἴμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;
AN. τὰν χθόνιον ἐστὶαν ἰδεῖν
ΙΣ. τίνος; AN. πατρὸς, τάλαινα ἔγώ.
ΙΣ. θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστί; μὴν 1730
οὐχ ὄρας; AN. τί τὸδ' ἐπέπληξας;
ΙΣ. καὶ τὸδ', ὡς AN. τί τότε μάλ' αὐθις;
ΙΣ. ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.
AN. ἄγε με, καὶ τὸτ' ἐπενάριζον.
ΙΣ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'
αὐθις ὠδ' ἔρημος ἄπορος 1735
αἰῶνα τλάμων' ἔξω;
XO. φίλαι, τρέσητε μηδέν. AN. ἀλλὰ ποῖ φύγω;
XO. καὶ πάρος ἀπέφυγε AN. τί;
XO. τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. 1740
AN. φρονῶ, XO. τί δῆθ' ὄπερ νοεῖς;
1724—1736. = 1737—1750.
- AN. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω. XO. μηδέ γε μάτευε.
AN. μόγος ἔχει. XO. καὶ πάρος ἐπέιχε.
AN. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὑπερθεν. 1745
XO. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.
AN. αἰαῖ, ποῖ μὴλωμεν, ὦ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν' ἔτι με
δαίμων τανῦν ἐλαύνει; 1750
ΘΗ. παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἢ χθονία ζῦν' ἀπόκειται
πενθεῖν οὐ χρῆ· νέμεις γάρ.
AN. ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.
ΘΗ. τίνος, ὦ παῖδες, χρεῖας ἀνύσαι; 1755
AN. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατρὸς ἡμετέρου. ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.
AN. πῶς εἶπας, ἀναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;
ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπέπειν ἐμοὶ κείνος 1760
μήτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱεράν, ἣν κείνος ἔχει·
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα κακῶν
χώραν ἔξιν αἰέν ἄλυτον. 1765
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χῶ πάντ' αἰῶν Διὸς Ὀρκος.
AN. ἀλλ' εἰ τὰδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνω,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θῆβας δ' ἡμᾶς 1770
τὰς ὠγυγίους πέμπων, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὀμαίμοις.
ΘΗ. δράσω καὶ τὰδε καὶ πάνθ' ὀπόσ' ἂν
μέλλω πράσσειν πρόσφορα θ' ὑμῖν 1775
καὶ τῷ κατὰ γῆς, δε νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν· οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
XO. ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω
θρήνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τὰδε κύρος.

1702. γὰρ ὦν Hermannus] γέρων 1703. τῆδε
Triclinius] τὰδε 1709. ἀνὰ Hermannus] αἰὶ
1710. *δακρῦον] δάκρυον 1712. τοσονδ'] τόσον
Arndtius. Quae post ἄχος sequuntur verba partim
spuria in cod. in tres versus divisa sunt, iū μὴ | γὰς
ἐπὶ ξένας θανεῖν ἐχρηζεσ' ἀλλ' | ἔρημος — μοι.
1715. *ΙΣ.] Nulla personae nota. Post hunc versum de-
levi cum Lachmanno verba ex v. 1735. illata αὐθις ὠδ'
ἔρημος ἄπορος 1718. ἐπαμμένει Hermannus] ἐπιμέ-
νει τὰς addidit Hermannus. 1720. XO. a m. anti-
qua. 1724. In toto hoc colloquio personarum
vices a manu prima solis lineolis indicatae. 1725.

*βέζομεν] βέζωμεν 1726. τίς] χ praefixum a m. sec.
1728. 1729. *ΙΣ.] χ a m. sec. 1728. *ἐγώ]
ἐγῶγε 1729. Post θέμις tres literae erasae.
τὰδ' ab S illatum. 1731. *τόδε] δε in litura unius
literae. 1733. ἐπενάριζον Elmsleius] ἐνάριζον
1734. αἰαῖ] αἰ αἰ 1736. τλάμων'] ο in w mutatum
a corr. 1739. ἀπέφυγε AN. τί; XO. τὰ σφῶν Her-
mannus] ἀπεφεύγετον σφῶν. Ante σφῶν, a quo
versus incipit in codice, est χ (voluit χ) a m. anti-
tiqua. 1741. ὄπερ νοεῖς Graserus] ὑπερνοεῖς

1744. ἐπέιχε Wunderus] ἐπέι 1745. Ante τοτὲ
μὲν lineola. ἄπορα Wunderus] πέρα 1746. ἐλα-
χέτην Elmsleius] ἐλάχετον. Quae post hunc versum
sequuntur AN. vai vai. ἔμφημι καὶ τὸς deletiv D.
1748. αἰαῖ D.] φεῦ φεῦ *μὴλωμεν] μέλωμεν
1749. τίν' ἔτι με Hermannus] τί με 1750. τανῦν] Prius
v in litura duarum literarum. γ' post τανῦν omis-
sum in duobus apographis. In aliis τὸ νῦν (vel το-
νῦν) γ'. 1751. ΘΗ.] χ a m. antiqua. Theseo tri-
buit Heathius. 1752. ζῦν' ἀπόκειται Reisingius]
ζυναπόκειται 1754. AN.] Sic etiam codex.
*προσπίτνομεν] προσπίττομεν 1755—1759. Nulla
personarum nomina, sed lineolae. 1755. χρεῖας]
χρεῖαν Brunckius. 1758. θεμιτόν] θεμιστόν (eraso
σ) κείσε μολεῖν. Verba κείσε μολεῖν deletiv Bothius.
1764. κακῶν Hermannus] καλῶς 1766. *ἐκλυεν]
ἐκλυε 1768. *AN.] Lineola. 1772. τοῖσιν ὀμαί-
μοις] τοῖς ἡμετέροισιν ὀμαίμοις Meinekius 1773.
ὀπόσ' Porsonus] ὄσ' 1775. *ἔρρει] ἔρρεισ 1776.
οὐ Hermannus] οὐ γὰρ 1777. μηδ' Elmsleius]
μήτ' *ἐπὶ πλείω] ἐπιπλείω 1778. θρήνων]
θρήνων